

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

16 maart 2007

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de wijziging van sommige bepalingen van de decreten
betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	19
Advies van de Vlaamse Mediaraad	35
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	39
Advies van de Raad van State	43
Ontwerp van decreet	51

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting

Met het arrest van 13 juli 2005 (rolnummer 3170, arrestnummer 128/2005) heeft het Arbitragehof uitspraak gedaan over het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 7 mei 2004 houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en televisie (*BS* 9 augustus 2004). Dit beroep werd ingesteld door het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie.

Het Arbitragehof is van oordeel dat de decreetgever, door eenzijdig de aan de radio-omroep en de televisie en aan de telecommunicatie gemeenschappelijke elektronische transmissie-infrastructuur ten dele te regelen, de bevoegdheidsverdelende regels heeft geschonden.

Bijgevolg heeft het Hof artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 vernietigd. De gevolgen van dat artikel blijven evenwel gehandhaafd tot de inwerkingtreding van een in gemeenschappelijk overleg tot stand gekomen regeling en uiterlijk tot 31 december 2005.

Met dit decreet voert de Vlaamse Regering de vernietigde bepalingen opnieuw in, en dit overeenkomstig de opmerkingen van het Hof.

Artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 verving in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, titel V, bestaande uit de artikelen 105 tot en met 116, gewijzigd bij de decreten van 17 december 1997, 28 april 1998, 7 juli 1998 en 25 oktober 2002, door een nieuwe titel V, getiteld “De elektronische communicatienetwerken”. Deze nieuwe titel, bestaande uit de artikelen 104 bis tot en met 116 zette de bepalingen om van de richtlijn 2002/21 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, de richt-

lijn 2002/20 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, de richtlijn 2002/19 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en de richtlijn 2002/22 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten. Deze richtlijnen hebben immers eveneens betrekking op de transmissie van omroepsignalen, zodat zij in ons land tevens door de gemeenschappen omgezet moesten worden. Titel V bevatte vijf hoofdstukken: “Hoofdstuk I – Gemeenschappelijke bepalingen”, waarin de procedure voor het opleggen van verplichtingen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht werd uiteengezet; “Hoofdstuk II – Het aanbieden van kabelnetwerken”, waarin de regeling voor de aanleg en exploitatie van kabelnetwerken aan de richtlijnen werd aangepast, met inbegrip van de must- en may-carrybepalingen; “Hoofdstuk III – Het aanbieden van radio-omroepnetwerken en televisieomroepnetwerken”, waarin een regeling werd opgenomen voor de aanleg en exploitatie van digitale etheromroepnetwerken; “Hoofdstuk IV – Het aanbieden van satellietomroepnetwerken” en “Hoofdstuk V – Het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen”, waarin onder meer de bepalingen inzake voorwaardelijke toegang werden opgenomen.

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2005 (*BS* 8 april 2005) werden de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie opnieuw gecoördineerd. Daarbij werd de nummering van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie aangepast en werden bepaalde titels en hoofdstukken herschikt. Zo werd de hogervermelde titel V hernummerd en opgesplitst in titels VI en VII.

Voor alle duidelijkheid volgt hieronder de concordantietabel van de bepalingen zoals die door het vernietigde artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 werden ingevoerd (artikelen 104bis tot en met 116 van de decreten inzake de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995), met de overeenstemmende bepalingen na de coördinatie van 4 maart 2005 (artikelen 122 tot en met 156 van de decreten inzake de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005).

Concordantietabel tussen de bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 en de bepalingen van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005

Oude Titel / Hoofdstuk Oud opschrift	Oud art. nr.	Nieuwe Titel / Hoofdstuk Nieuw opschrift	Nieuw art.nr.
Titel V: De elektronische Communicatienetwerken		Titel VI: De elektronische communicatienetwerken	
Hoofdstuk I: Gemeenschappelijke bepalingen		Ongewijzigd	
	104 bis		122
	104 ter		123
	104 quater		124
	104 quinquies		125
Hoofdstuk II: Het aanbieden van kabelnetwerken		Ongewijzigd	
	105		126
	106		127
	107		128
	108		129
	109		130
	110		131
	111		132
	112		133
Hoofdstuk III: Het aanbieden van radio-omroepnetwerken en televisieomroepnetwerken		Ongewijzigd	
	113 MERK OP: 113 § 3		134 Nieuw 143
	114		135
	115		136
	115 bis		137
	115 ter		138
	115 quater		139
	115 quinquies		140
	115 sexies		141
	115 septies		142
Hoofdstuk IV: Het aanbieden van satellietomroepnetwerken		Hoofdstuk IV: Het doorgeven via andere omroepnetwerken dan die bedoeld bij de hoofdstukken II en III	
	113 § 3		143
	115 octies		144
Hoofdstuk V: Het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen		Titel VII: Het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen	
	115 nonies		145
	115 decies		146
	115 un decies		147
	115 duo decies		148
	115 ter decies		149
	115 quater decies		150
	115 quinquies decies		151
	115 sexies decies		152
	115 septies decies		153
	115 due devicies		154
	115 undevicies		155
	116		156

Aangezien artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 vanuit het oogpunt van de bevoegdheidverdelende regels eigenlijk drie categorieën bepalingen bevatte, is het aangewezen om – met het oog op een grotere transparantie – in het kader van voorliggend ontwerp een opsplitsing te maken van de vervangende artikelen overeenkomstig het volgende onderscheid:

(1) De artikelen met betrekking tot de bevoegdheid van de regulator om de relevante markten te definiëren, te analyseren en verplichtingen op te leggen aan operatoren met aanmerkelijke marktmacht (artikel 2 van het voorontwerp van decreet, ter invoering van de artikelen 122 tot en met 125 van de decreten inzake de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005):

Aangezien er binnen het Overlegcomité overeenstemming werd bereikt over de tekst van een samenwerkingsakkoord met betrekking tot de uitoefening van de bevoegdheden van de onderscheiden regulatoren voor de elektronische communicatiesector in ons land, zullen deze artikelen pas in werking treden nadat dit samenwerkingsakkoord in werking is getreden (zie artikel 7 van het voorliggend ontwerp van decreet). Tevens zullen de bepalingen inzake marktdefinitie en -analyse worden voorgelegd aan het Overlegcomité. Op die manier, door de federale Staat de gelegenheid te bieden opmerkingen te maken over de bepalingen inzake de bevoegdheden van de Vlaamse Regulator voor de Media met betrekking tot de elektronische communicatie-infrastructuur en door de inwerkingtreding van die bepalingen uit te stellen tot na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord, wordt tegemoetgekomen aan de bemerkingen van het Arbitragehof.

(2) De artikelen met betrekking tot de voorwaarden voor de aanleg en exploitatie van kabelnetwerken (artikel 3 van het voorontwerp van decreet, ter invoering van de artikelen 126 tot en met 133 van de decreten inzake de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005):

De meeste, zoniet alle, kabelnetwerken worden momenteel ook gebruikt voor het doorgeven van telecommunicatiesignalen, zodat het hier gaat om – in de bewoordingen van het Arbitragehof – “aan de radio-omroep en de televisie en de telecommunicatie gemeenschappelijke elektronische transmissie-infrastructuur”. De regeling van dergelijke gemeenschappelijke infrastructuur moet volgens de rechtspraak van het Arbitragehof in samenwerking tussen de federale Staat en de gemeenschappen tot stand komen, teneinde te bewerkstelligen dat die overheden hun respectieve normen op elkaar afstemmen en om te vermijden dat die infrastructuur aan tegenstrijdige

bepalingen wordt onderworpen. De betrokken artikelen zullen dan ook aan het Overlegcomité worden voorgelegd, zodat de federale Staat de gelegenheid krijgt opmerkingen te maken bij de Vlaamse regeling. Daarenboven brengt het voorliggende ontwerp van decreet – om mogelijke conflicten te vermijden – bepaalde artikelen reeds in lijn met de overeenkomstige federale telecommunicatiebepalingen voor zover deze betrekking hebben op de gemeenschappelijke infrastructuren. Dit geldt onder meer voor artikel 132, §2, van de gecoördineerde decreten, dat na afstemming een grotere coherentie vertoont met artikel 99 uit de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

(3) De overige bepalingen (artikelen 4, 5 en 6 van het voorontwerp van decreet, ter invoering van de artikelen 134 tot en met 156 van de decreten inzake de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005) hebben uitsluitend betrekking op omroepaangelegenheden en raken geenszins aan de federale bevoegdheid inzake telecommunicatie. Bijgevolg worden die artikelen als dusdanig in het ontwerp van decreet hernomen, mits enkele verduidelijkingen:

- in artikel 4, dat de artikelen 132 tot en met 142 herneemt inzake de radio- en televisieomroepnetwerken, wordt duidelijk gemaakt dat de digitale omroepfrequenties die aan de Vlaamse Gemeenschap zijn toegekend, voor de doorgifte van omroepprogramma's moeten worden gebruikt (bijgevolg gaat het niet over gemeenschappelijke infrastructuren);
- artikel 5, dat de artikelen 143 en 144 herneemt, bevat de verduidelijking dat het aan de omroeporganisaties is om een kennisgeving te doen van de nieuwe distributiekkanalen waarover ze verdeeld worden;
- artikel 6, dat de artikelen 145 tot en met 156 herneemt, bevat een aan de elektronische communicatierichtlijnen aangepaste regeling inzake technische normen en voorwaardelijke toegang, waarvan het Arbitragehof in zijn arrest nr. 109/2000 van 31 oktober 2000 heeft bevestigd dat deze een gemeenschapsbevoegdheid uitmaakt (meer bepaald met betrekking tot de overeenkomstige regeling in de Franse Gemeenschap). De Vlaamse Regering is van oordeel dat er voor deze aangelegenheden geen gemeenschappelijk overleg tussen de federale Staat en de gemeenschappen vereist is, nu er geen conflict mogelijk is met de federale Staat. De betrokken bepalingen zullen

evenwel worden meegedeeld aan het Overlegcomité.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit artikel herneemt en wijzigt waar nodig de artikelen 122 tot en met 125 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005. De tekst van de artikelen blijft behouden, maar de inwerkingtreding ervan wordt uitgesteld overeenkomstig artikel 7 van het ontwerp van decreet.

De artikelen 122 tot en met 125 bevatten een aantal gemeenschappelijke bepalingen met betrekking tot de procedures van marktdefinitie en marktanalyse, en het aanwijzen van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht die waar passend met toepassing van artikel 8 van de Toegangsrichtlijn aan specifieke verplichtingen kunnen worden onderworpen. Deze opdrachten worden aan de Vlaamse Regulator voor de Media toevertrouwd.

Artikel 122

Met toepassing van artikel 15.3 van de Kaderrichtlijn moet de bevoegde nationale regelgevende instantie (voor wat omroeptransmissie betreft in Vlaanderen: de Vlaamse Regulator voor de Media) overgaan tot het afbakenen van de relevante markten en de geografische omvang ervan, overeenkomstig de beginselen van het mededingingsrecht. Daarbij moet zoveel mogelijk rekening worden gehouden met de aanbeveling van de Europese Commissie van 11 februari 2003 “betreffende de relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische communicatiesector die overeenkomstig richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen”. De relevante markten en de geografische omvang ervan moeten worden gedefinieerd zo snel mogelijk na publicatie

door de Commissie van haar aanbeveling en na elke herziening hiervan, of wanneer de omstandigheden in de Vlaamse Gemeenschap dit vereisen.

Onder relevante markten wordt verstaan markten waarvan de kenmerken zodanig kunnen zijn dat het opleggen van één of meerdere verplichtingen met toepassing van artikel 125 (zoals hieronder bepaald) gerechtvaardigd kan zijn. De Commissie heeft in bovengenoemde aanbeveling een aantal relevante markten gedefinieerd.

Wanneer de Vlaamse Regulator voor de Media relevante markten voor elektronische communicatienetwerken wil definiëren die afwijken van de in de aanbeveling genoemde markten, volgt hij de procedure van de artikelen 6 en 7 van de Kaderrichtlijn. Dit impliceert in de eerste plaats dat hij een openbare raadpleging dient te organiseren zodat belanghebbenden in staat zijn om binnen een redelijke termijn hun zienswijze te geven op de ontwerpmaatregel. In de tweede plaats houdt dit in dat de Regulator op transparante wijze samenwerkt met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van de andere lidstaten, zoals bepaald in artikel 7 van de Kaderrichtlijn, en dit met het oog op een consistente toepassing van de richtlijnen inzake elektronische communicatienetwerken en -diensten in alle lidstaten.

Artikel 123

De eerste paragraaf van dit artikel specificeert dat de Vlaamse Regulator voor de Media na de bepaling van de relevante markten dient te analyseren of een bepaalde markt voor producten of diensten daadwerkelijk concurrerend is in een gegeven geografisch gebied. Daarbij moet onder meer worden onderzocht of de markt in de toekomst concurrerend zal zijn en dus of een gebrek aan daadwerkelijke mededinging blijvend is. Deze analyse van de relevante markten moet worden uitgevoerd zo spoedig mogelijk na de aanneming door de Commissie van bovenvermelde aanbeveling of van een bijwerking daarvan. Deze marktanalyse gebeurt overeenkomstig de Europese wetgeving en de ‘Richtsnoeren van de Commissie voor de marktanalyse en de beoordeling van aanmerkelijke marktmacht in het bestek van het gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten’ (PB C van 11 juli 2002, afl. 165, p. 6-31).

Voor de uitvoering van deze opdracht zal de Regulator samenwerken met de overige bevoegde

regulerende instanties voor omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen en de federale overheid, overeenkomstig het in de maak zijnde samenwerkingsakkoord ter zake. Idealiter werkt de Vlaamse Regulator voor de Media hiervoor eveneens samen met de federale Dienst voor de Mededinging en Raad voor de Mededinging.

In de tweede paragraaf van dit artikel wordt bepaald dat, wanneer de Regulator concludeert dat een relevante markt daadwerkelijk concurrerend is, hij geen extra verplichtingen kan opleggen met toepassing van artikel 125. Indien er met toepassing van dit artikel op de betrokken markt reeds verplichtingen werden opgelegd aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, dan trekt de Regulator deze verplichtingen in.

De derde paragraaf stelt dat wanneer de Regulator vaststelt dat een relevante markt niet daadwerkelijk concurrerend is, hij nagaat welke aanbieders een aanmerkelijke marktmacht hebben. Met toepassing van artikel 14.2 van de Kaderrichtlijn kunnen daaronder worden verstaan de ondernemingen die, alleen of samen met andere, een economische kracht bezitten die hen in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van hun concurrenten, klanten en consumenten te gedragen. Aan deze ondernemingen kan de Regulator onder bepaalde voorwaarden één of meerdere van de in artikel 125 opgesomde verplichtingen opleggen. De Regulator kan indien nodig ook andere verplichtingen opleggen, mits goedkeuring van de Commissie.

Voor elke relevante markt publiceert de Regulator met toepassing van artikel 15 van de Toegangsrichtlijn de lijst van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, alsmede voor elk van deze ondernemingen de lijst met opgelegde verplichtingen. Deze informatie, met uitzondering van vertrouwelijke gegevens en bedrijfsgeheimen, moet actueel zijn en openbaar gemaakt worden op een wijze die waarborgt dat alle belanghebbende partijen eenvoudig toegang hebben tot die informatie. De Regulator dient deze gepubliceerde informatie tevens te bezorgen aan de Europese Commissie.

Artikel 124

In principe kan de Vlaamse Regulator voor de Media de verplichtingen uit artikel 125 niet opleggen aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht.

Met toepassing van artikel 8, derde lid, van de Toegangsrichtlijn kan dit wel wanneer het onvermijdelijk is teneinde aan internationale verbintenissen te voldoen. Bovendien kan de Regulator de verplichtingen uit artikel 125 wel opleggen aan ondernemingen die de toegang tot eindgebruikers controleren in zoverre het opleggen van deze verplichtingen noodzakelijk is om eind-tot-eind verbindingen te waarborgen, en dit met toepassing van artikel 5, eerste lid, van de Toegangsrichtlijn.

Met toepassing van hetzelfde artikel, tweede lid, kan de Regulator exploitanten bovendien nog verplichten, voor zover noodzakelijk om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen, toegang tot applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Artikel 125

Dit artikel geeft uitvoering aan de artikelen 8 tot 13 van de Toegangsrichtlijn. Daarbij worden een aantal verplichtingen opgesomd die kunnen worden opgelegd aan aanbieders van elektronische communicatienetwerken en -diensten die met toepassing van de artikelen 14 tot en met 16 van de Kaderrichtlijn zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht. Het opleggen van deze verplichtingen dient te gebeuren met toepassing van de procedures uit de artikelen 6 en 7 van de Kaderrichtlijn: openbare raadpleging en samenwerking met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van andere lidstaten. Voor het opleggen van andere verplichtingen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht is de toestemming van de Europese Commissie vereist.

In dit artikel worden de verplichtingen opgelijst die de Vlaamse Regulator voor de Media indien hij dit noodzakelijk en passend acht, kan opleggen aan ondernemingen die zijn aangeduid als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht:

- verplichtingen inzake transparantie met betrekking tot interconnectie en/of toegang, houden in dat exploitanten kunnen verplicht worden nader genoemde informatie met betrekking tot interconnectie en/of toegang openbaar te maken, zoals boekhoudkundige informatie, technische specifi-

caties, netwerkkenmerken, eisen en voorwaarden voor levering en gebruik, en tarieven;

- verplichtingen tot non-discriminatie met betrekking tot interconnectie en/of toegang verwijzen naar de verplichting voor de exploitant om ten aanzien van andere ondernemingen die gelijkwaardige diensten aanbieden onder gelijkwaardige omstandigheden, gelijkwaardige voorwaarden toe te passen, en naar diens verplichting om aan anderen diensten en informatie aan te bieden onder dezelfde voorwaarden en van dezelfde kwaliteit als die welke worden aangeboden aan de eigen diensten of diensten van dochterondernemingen of partners;
- verplichtingen tot het voeren van gescheiden boekhoudingen kunnen worden opgelegd met betrekking tot bepaalde met interconnectie en/of toegang verband houdende activiteiten. Om het toezicht op de naleving van de verplichtingen inzake transparantie en non-discriminatie te vergemakkelijken kan de Regulator voorschrijven dat boekhouddocumenten, inclusief gegevens over van derden ontvangen inkomsten, op verzoek moeten worden overgelegd. De Regulator kan deze informatie publiceren, wanneer zij bijdraagt tot een open en concurrentiegericht markt, met inachtneming van de regels inzake het handelsgeheim;
- de verplichting te goeder trouw te onderhandelen met ondernemingen die verzoeken om toegang betekent onder meer dat de betrokken aanbieder van elektronische communicatienetwerken en/of -diensten geen onderscheiden voorwaarden mag opleggen aan ondernemingen die toegang vragen onder gelijkwaardige omstandigheden. Deze verplichtingen kunnen verantwoord worden door de aanmerkelijke marktmacht die de betrokken onderneming bezit;
- de verplichting om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van bepaalde netwerkdonderdelen en bijbehorende faciliteiten kan de Regulator onder meer opleggen wanneer hij van mening is dat het weigeren van toegang of het opleggen van onredelijke voorwaarden met een zelfde effect de ontwikkeling van een door duurzame concurrentie gekenmerkte detailhandelsmarkt zou belemmeren of niet in het belang van de eindgebruiker zou zijn. Deze verplichting impliceert dat dergelijke verzoeken slechts kunnen

worden geweigerd op basis van objectieve criteria zoals de technische haalbaarheid of de noodzaak om de integriteit van het netwerk te handhaven.

Met het oog op een correcte omzetting van artikel 8, vierde lid, van de Toegangsrichtlijn bevat de tweede paragraaf van dit artikel een proportionaliteitsvereiste: de krachtens dit artikel opgelegde verplichtingen dienen proportioneel te worden toegepast en gerechtvaardigd in het licht van de doelstellingen van artikel 8 van de Kaderrichtlijn, zijnde het bevorderen van de concurrentie, het bijdragen aan de ontwikkeling van de interne markt en het bevorderen van de belangen van de burgers van de Europese Unie.

Artikel 3

Dit artikel herneemt en wijzigt waar nodig de artikelen 126 tot en met 133 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005.

In het nieuwe artikel 132, §2, laatste lid, wordt de termijn van drie maanden teruggebracht op twee maanden om deze te laten overeenstemmen met de termijn die in artikel 99 van de federale wet van 21 maart 1991 wordt opgelegd in het kader van de graafrechten van telecommunicatieoperatoren.

Verder wordt de tekst van de betrokken bepalingen uit het vernietigde artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 onverkort hernomen.

Artikel 126

Hoofdstuk II van de nieuwe titel VI bevat de regeling in verband met het aanbieden van kabelnetwerken. Het vergunningstelsel voor aanbieders van kabelnetwerken wordt via dit artikel vervangen door een algemeen recht voor eenieder om onder bepaalde voorwaarden een kabelnetwerk aan te bieden. Dit is in overeenstemming met het principe van artikel 3 van de Machtigingsrichtlijn: het aanbieden van elektronische communicatienetwerken en -diensten moet vrij zijn, mits aan bepaalde voorwaarden voldaan wordt. Deze voorwaarden worden opgesomd in artikel 126, §1.

- In 1° wordt de voorwaarde van rechtspersoonlijkheid gespecificeerd: het moet gaan om een vennootschap of een publiekrechtelijke rechtspersoon.

soon (geen vzw) met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelnetwerk in het Vlaamse Gewest.

- In 2° wordt als voorwaarde opgelegd dat de aanbieder zich moet houden aan de must-carryverplichtingen bepaald in artikel 128, §1.
- In 3° wordt de aanbieder van een kabelnetwerk verplicht een gescheiden boekhouding te voeren voor het aanleggen en exploiteren van het kabelnetwerk enerzijds en voor het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds. Krachtens artikel 13.1.a van de Kaderrichtlijn betekent dit dat de boekhouding zodanig moet worden gescheiden als zouden de betrokken activiteiten verricht worden door juridisch onafhankelijke ondernemingen. De bedoeling van deze verplichting is dat alle kosten en inkomsten die betrekking hebben op de activiteiten in verband met het aanbieden van het kabelnetwerk opgegeven worden, met inbegrip van de daarvoor gebruikte berekeningsgrondslagen en toewijzingsmethoden, en met inbegrip van een puntsgewijs overzicht van de vaste activa en de structurele kosten.
- In 4° wordt de huidige jaarlijkse verslaggevingsplicht van de kabelmaatschappijen ten aanzien van de Vlaamse Regulator voor de Media verruimd. De uitbreiding van de jaarlijkse verslaggevingsplicht met een aantal financiële gegevens zoals balans en jaarrekening is tevens te situeren binnen de financiële transparantie die wordt opgelegd door artikel 5.1 van de Kaderrichtlijn.
- In 5° wordt ten slotte de voorwaarde opgelegd dat wie een kabelnetwerk aanbiedt, daartoe moet beschikken over de nodige infrastructuur of minstens een technisch investerings- en een financieel plan ter zake moet kunnen voorleggen.

Artikel 126, §2, bepaalt dat wie een kabelnetwerk aanbiedt, de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan vooraf bij aangetekend schrijven in kennis moet stellen. Deze kennisgeving bestaat uit een verklaring waarmee de betrokken onderneming de Regulator in kennis stelt van zijn voornemen om te beginnen met het aanbieden van een kabelnetwerk. De informatie die deze kennisgeving moet bevatten, zal door de Vlaamse Regering worden gespecificeerd. Met toepassing van artikel 3.3 van de Machtigingsrichtlijn

moet deze beperkt blijven tot wat strikt noodzakelijk is voor de identificatie van de aanbieder.

Artikel 126, §2, bepaalt tevens dat de Vlaamse Regering bijkomende verplichtingen kan opleggen aan de aanbieders van een kabelnetwerk. Met toepassing van artikel 6.1 van de Machtigingsrichtlijn moeten deze objectief gerechtvaardigd zijn in relatie tot het betrokken netwerk, niet-discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 127

Dit artikel herneemt artikel 127 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005. Het blijft grotendeels ongewijzigd ten opzichte van de oude tekst in de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995, behalve dat wordt geëxpliciteerd dat de oprichting en de exploitatie van de bedoelde collectieve antennes geheel buiten het toepassingsgebied van hoofdstuk II vallen.

Artikel 128

Dit artikel herneemt artikel 128 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005.

In artikel 128, §1, wordt de must-carryregeling aangepast aan de vereisten van artikel 31 van de Universeledienstrichtlijn. De doelstelling van algemeen belang die het opleggen van must-carryverplichtingen in Vlaanderen verantwoord maakt, is gelegen in het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit. Het is duidelijk dat de doorgifteverplichtingen die vandaag reeds van toepassing zijn ten voordele van de openbare omroep, de regionale omroepen, de openbare omroepen van de andere gemeenschappen en de Nederlandse openbare omroep daartoe bijdragen. Het must-carrystatuut voor landelijke particuliere omroepen was gedurende de voorbije jaren het voorwerp van regelmatige onderhandelingen met de Europese Commissie. De Vlaamse Regering heeft dit must-carrystatuut steeds verdedigd op grond van haar bezorgdheid met betrekking tot de situatie van de Vlamingen in Brussel-Hoofdstad. Er werd vastgesteld dat de omroepprogramma's van een aantal Vlaamse omroepen in Brussel niet via de kabelnetwerken worden verdeeld. Met behulp van een mustcarry-statuuut in Vlaanderen zou wellicht druk uitgeoefend kunnen worden om deze programma's ook in Brussel via de kabel te verdelen. De

Europese Commissie heeft dit argument uiteindelijk niet aanvaard. In het licht van artikel 31 van de Universeledienstrichtlijn kan het must-carrystatuut voor alle landelijke particuliere televisieomroepen vandaag niet meer verantwoord worden.

Geheel in overeenstemming met artikel 31 van de Universeledienstrichtlijn zijn de must-carryverplichtingen slechts van toepassing op aanbieders van een kabelnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers van dit netwerk het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen. Dit betekent in de praktijk dat aanbieders van kabelnetwerken die momenteel niet worden gebruikt voor de doorgifte van klassieke omroepprogramma's aan de must-carryverplichtingen zullen worden onderworpen wanneer een significant aantal eindgebruikers hun netwerk gaat gebruiken als belangrijkste middel om omroepprogramma's te ontvangen.

Hoewel artikel 31.2 van de Universeledienstrichtlijn dit toelaat, worden de bovengenoemde must-carryverplichtingen niet gecompenseerd door enige vergoeding vanwege de Vlaamse Gemeenschap. Om alle misverstanden te vermijden wordt dit in het voorlaatste lid van artikel 128, §1, geëxpliciteerd. De kosteloze doorgifte van het regionale televisieomroepprogramma, zoals bepaald in artikel 128, §1, 2°, van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005, blijft behouden (dit was immers ook reeds zo in artikel 112, §1, 3°, tweede lid, van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995). De kosteloosheid heeft niet alleen betrekking op het doorgeven maar ook op de aanvoer van het programma naar het hoofdstation.

Met toepassing van artikel 31 van de Universeledienstrichtlijn zal de Vlaamse Gemeenschap de opgelegde doorgifteverplichtingen geregeld evalueren en nagaan of het hierboven geschetste regime – rekening houdend met de ontwikkelingen van de technologie en van de markten – nog voldoende noodzakelijk en evenredig is.

In artikel 128, §2, worden de omroepprogramma's opgesomd die de aanbieder van een kabelnetwerk mag doorgeven (may-carry). De expliciete vermelding van kabelradio-omroepen en omroepprogramma's van de erkende landelijke radio-omroepen in het oude artikel 112, §2, 8° en 9°, van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995, wordt niet overgenomen aangezien dit soort programma's vervat is in artikel 128, §2, 2°, van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 ("omroepprogramma's van de

door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio's"). Ook het specifieke regime voor de betaal-omroepen in §2, 4°, tweede lid, van artikel 112 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en de televisie blijft vervallen.

In artikel 128, §3, wordt de tekst van het oude artikel 112, §2bis, van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 overgenomen. De mogelijkheid voor de Vlaamse Regulator voor de Media om ad hoc doorgifteverplichtingen op te leggen voor omroepprogramma's waarvan hij meent dat die van belang zijn, zoals neergelegd in het oude artikel 112, §3, vervalt. In de praktijk is deze bepaling immers nooit toegepast en bovendien is zij onverenigbaar met de vereiste in artikel 31 van de Universeledienstrichtlijn dat de doorgifteverplichtingen transparant moeten zijn, dat wil zeggen dat zij vooraf duidelijk geïdentificeerd moeten zijn.

Artikel 129

Dit artikel herneemt het artikel 129 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 en stemt overeen met het oude artikel 113 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en de televisie.

Artikel 130

Dit artikel herneemt het artikel 130 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 (dat op zich gebaseerd is op het oude artikel 108 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en televisie). In het merendeel van de gevallen gebeurt het transport van programmasignalen naar en tussen kabelnetwerken en tussen de hoofdstations draadloos. De aanleg van de daarvoor benodigde zendapparatuur dient te worden goedgekeurd door de Vlaamse Regulator voor de Media. Voor het transport van programmasignalen via draad volstaat een kennisgeving bij de Regulator.

Artikel 131

Dit artikel herneemt artikel 131 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 (het vroegere artikel 109 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995). De verplichting van de Vlaamse Rege-

ring om verordeningen van algemeen bestuur, politie-verordeningen en minimale technische voorschriften vast te stellen, wordt vervangen door een loutere mogelijkheid in die zin voor de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering dient daarbij in elk geval de voorwaarden van de Machtigingsrichtlijn te respecteren.

Artikel 132

Dit artikel herneemt artikel 132 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2004 en heeft betrekking op de graafrechten waarover aanbieders van kabelnetwerken beschikken. De tekst stemt vrijwel volledig overeen met de tekst van het oude artikel 110 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en de televisie, dat op zichzelf al voldoende in overeenstemming is met artikel 11 van de Kaderrichtlijn. In dit verband moet worden opgemerkt dat de aanbieders van kabelnetwerken krachtens dit artikel rekening moeten houden met het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privatieve gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken. In dit besluit worden vergunningen en retributies opgelegd voor het gebruik van het openbaar domein voor onder andere leidingen, netwerken en lokale installaties van algemeen en privaat belang.

Er werd in §1, derde lid, een mogelijkheid toegevoegd voor de overheid van wie het openbaar domein afhangt om naar aanleiding van de goedkeuring van het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen bijkomende voorwaarden op te leggen. Deze voorwaarden dienen transparant, niet discriminerend en proportioneel te zijn.

In §2, laatste lid, wordt de termijn voor particuliere eigenaars om, voor de aanvang van werkzaamheden, de aanbieder van kabelnetwerken via aangetekend schrijven te verwittigen, van drie maanden teruggebracht naar twee maanden. Op die manier komt deze termijn overeen met degene voorzien in de federale regeling van graafrechten voor telecommunicatieoperatoren, meer bepaald in artikel 99 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Artikel 133

Dit artikel herneemt artikel 133 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 en stemt overeen

met artikel 111 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en de televisie.

Artikel 4

Dit artikel herneemt en wijzigt waar nodig de artikelen 134 tot en met 142 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005.

In het nieuwe artikel 136 wordt nu bepaald dat de digitale capaciteit van het netwerk voor het uitzenden van radio en/of televisieomroepprogramma's moet worden gebruikt.

Verder wordt de tekst van de betrokken bepalingen uit het vernietigde artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 hernomen.

Artikel 134

Hoofdstuk III van de nieuwe titel VI bevat de regeling in verband met het aanbieden van radio- en televisieomroepnetwerken. De aanbieders van deze netwerken verzorgen de digitale transmissie via aardse zenders van radio- en televisieomroepprogramma's. Het betrokken regime loopt deels gelijk met de opgelegde regels voor het aanbieden van kabelnetwerken. Een volledig identieke regeling voor alle soorten netwerken is onhaalbaar aangezien radio- en televisieomroepnetwerken gebruikmaken van het frequentiespectrum, hetgeen bepaalde afwijkingen ten opzichte van het regime voor de aanbieders van kabelnetwerken noodzakelijk maakt.

De vergunningen die in dit hoofdstuk worden opgelegd voor het aanbieden van radio- en televisieomroepnetwerken mogen niet worden verward met de bepalingen van titel V van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 die betrekking hebben op de zend- en transportvergunningen zoals gedefinieerd in artikel 2, 21° en 22°, van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 betreffende de radio-omroep en de televisie. Dit laatste type vergunningen kan enkel worden toegekend aan erkende particuliere omroepen, voor de uitzending en het transport van de eigen programmasignalen. Op één uitzondering na betreft het hier steeds vergunningen voor analoge transmissie. Enkel de transportvergunning voor de aanvoer van het digitale programmasignaal tot bij de zendapparatuur van de aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk heeft betrekking op digitale transmissie.

De in onderhavig hoofdstuk geregelde vergunningen voor het aanbieden van radio- en televisieomroepnetwerken zijn geen zendvergunningen, het gaat om vergunningen voor het aanbieden van een netwerk. Dit impliceert dat deze vergunningen niet (uitsluitend) gebruikt worden voor het uitzenden van eigen programmasignalen, doch voor het uitzenden van programmasignalen van derden. De betrokken vergunninghouders dienen niet noodzakelijk erkende omroepen te zijn. Zoals blijkt uit de definitie van radio- en televisieomroepnetwerken in artikel 2, 32° en 33°, van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005, betreft het steeds digitale transmissie.

In artikel 134, §1, wordt bepaald dat voor het aanbieden van een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk een vergunning nodig is van de Vlaamse Regulator voor de Media. Dit is in overeenstemming met artikel 5 van de Machtigingsrichtlijn, waarin dit soort vergunningen ‘individuele gebruiksrechten voor radiofrequenties’ wordt genoemd. Er wordt gespecificeerd dat de betrokken vergunning in principe niet kan worden overgedragen aan derden, tenzij mits schriftelijk akkoord van de Vlaamse Regulator voor de Media.

De duur van de betrokken vergunningen, de voorwaarden waaronder deze kunnen worden verkregen, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen en het intrekken ervan zullen worden bepaald door de Vlaamse Regering. Bij het uitwerken van deze procedures moet rekening worden gehouden met het kader dat geschetst wordt in artikel 7 van de Machtigingsrichtlijn. Daarin worden niet alleen minimumnormen en termijnen opgelegd voor de procedure, er wordt eveneens gespecificeerd dat de gebruiksrechten of vergunningen voor radiofrequenties moeten worden verleend op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria.

Met toepassing van artikel 134, §2, zal het digitale frequentieplan worden opgesteld en goedgekeurd door de Vlaamse Regering, die ook het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen, inclusief de daaraan gekoppelde technische modaliteiten, zal vaststellen die aan aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken zullen worden toegekend.

Artikel 134, §3, bepaalt dat de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap voor het aanbieden van radio- of televisieomroepnetwerken geen vergunning nodig heeft. Naar analogie van het oude artikel 95,

§5, van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995, verstrekt de Vlaamse Regering aan de openbare omroep de frequentieblokken en -kanalen nodig voor het aanbieden van zijn radio- en televisieomroepnetwerken. Naast een radio-omroepnetwerk met landelijke dekking zal de openbare omroep beschikken over regionale radio-omroepnetwerken.

De openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap gebruikt zijn radio- en televisieomroepnetwerken in de eerste plaats voor het doorgeven van de eigen omroepprogramma's. Indien er daarnaast op deze netwerken nog vrije capaciteit overblijft, kan de openbare omroep deze benutten voor het doorgeven van andere dan de eigen omroepprogramma's, mits voorafgaande toestemming van de Vlaamse Regering die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 135

In dit artikel worden de voorwaarden omschreven die een aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk moet vervullen om een vergunning te kunnen krijgen. Deze voorwaarden zijn grotendeels gelijklopend met de voorwaarden van artikel 126 die gelden voor de aanbieders van kabelnetwerken. Voor toelichting in dit verband kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 126, §1.

In artikel 135 werden echter een aantal specifieke vereisten toegevoegd:

- 2° bepaalt dat de aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk moet ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap;
- 5° bepaalt het principe van een jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen. Dit is in overeenstemming met artikel 13 van de Machtigingsrichtlijn, waar deze vergoeding een gebruiksrecht voor radiofrequenties genoemd wordt. Deze vergoeding heeft als doel een optimaal gebruik van het frequentiespectrum te waarborgen. In dit verband kan worden opgemerkt dat deze vergoeding niet moet worden betaald door de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, nu deze met toepassing van artikel 134, laatste lid, van dit ontwerp geen vergunning nodig heeft;
- 6° bepaalt dat de aanbieder moet beschikken over de nodige technische infrastructuur of minstens

een technisch investerings- en financieel plan ter zake moet kunnen voorleggen.

Artikel 135, tweede lid, bepaalt dat de Vlaamse Regering het bedrag en de betalingsmodaliteiten bepaalt van de vergoedingen waarvan sprake in het eerste lid, 5°. Voor wat betreft het eerste lid, 5°, moet de Vlaamse Regering rekening houden met artikel 13 van de Machtigingsrichtlijn waarin wordt gesteld dat deze vergoedingen objectief gerechtvaardigd, transparant en niet-discriminerend moeten zijn, in verhouding moeten staan tot het beoogde doel en dat bij het vaststellen ervan rekening moet worden gehouden met de doelstellingen die zijn opgesomd in artikel 8 van de Kaderrichtlijn.

Artikel 135, derde lid, bepaalt dat de Vlaamse Regering aanvullende verplichtingen kan opleggen. Voor toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij het gelijkkluidende artikel 126, §2.

Artikel 136

Dit artikel geeft aan dat de digitale capaciteit van een radio- of televisieomroepnetwerk moet worden gebruikt voor het uitzenden van omroepprogramma's. Radio- en televisieomroepnetwerken zijn immers digitale ethernetnetwerken die gebruikmaken van omroepfrequenties toegekend aan de Vlaamse Gemeenschap. Bijgevolg verwacht de Vlaamse Gemeenschap dat deze frequenties ook effectief worden aangewend voor de doorgifte van omroepprogramma's.

Artikel 137

Dit artikel omschrijft de may-carryverplichtingen van de aanbieders van radio-omroepnetwerken. Nu de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap de nodige frequentieblokken en kanalen ter beschikking krijgt voor het aanbieden van zijn eigen radio-omroepnetwerken, die in de eerste plaats zullen worden gebruikt voor het doorgeven van de eigen omroepprogramma's, dient het doorgeven van deze programma's niet nogmaals te worden opgelegd aan de andere aanbieders van radio-omroepnetwerken.

In artikel 137, §1, worden de may-carrybepalingen van toepassing op de aanbieders van radio-omroepnetwerken omschreven. Deze bepalingen zijn bindend voor alle aanbieders van radio-omroepnetwerken. Zij mogen in principe slechts de hier opgesomde pro-

gramma's doorgeven. Voor het doorgeven van andere radio-omroepprogramma's is de toestemming vereist van de Vlaamse Regulator voor de Media.

In artikel 137, §2, wordt gespecificeerd dat aanbieders van radio-omroepnetwerken die een nieuw radio-omroepprogramma willen doorgeven, dit vooraf moeten melden aan de Vlaamse Regulator voor de Media. Deze bepaling is gelijklopend met artikel 128, §3, dat geldt voor de aanbieders van kabelnetwerken (cf. het oude artikel 112, §2bis, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995).

Artikel 138

Dit artikel omschrijft de may-carrybepalingen voor de aanbieders van televisieomroepnetwerken.

Artikel 138, §1, omschrijft de may-carrybepalingen van toepassing op alle aanbieders van televisieomroepnetwerken in de Vlaamse Gemeenschap. Andere dan de hier vermelde omroepprogramma's kunnen slechts worden doorgegeven mits toestemming van de Vlaamse Regulator voor de Media.

In verband met artikel 138, §2, kan verwezen worden naar de toelichting bij het gelijkkluidende artikel voor de radio-omroepnetwerken.

Artikel 139

Dit artikel herneemt het artikel 139 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 en werd opgesteld naar analogie van het oude artikel 113 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en de televisie.

Artikel 140

Dit artikel herneemt artikel 140 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 en is gebaseerd op artikel 108 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en de televisie. Het transport van programmasignalen naar en tussen de radio- of televisieomroepnetwerken gebeurt bijna altijd draadloos. De aanleg van de benodigde zendapparatuur dient te worden goedgekeurd door de Vlaamse Regulator voor de Media. Voor het transport van programmasignalen via draad volstaat een kennisgeving bij de Regulator.

Artikel 141

Dit artikel herneemt artikel 141 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005. Ten aanzien van de overeenkomstige bepaling in de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 (artikel 109) wordt de verplichting van de Vlaamse Regering om verordeningen van algemeen bestuur, politieverordeningen en minimale technische voorschriften vast te stellen, vervangen door een loutere mogelijkheid in die zin voor de Vlaamse Regering.

Artikel 142

Dit artikel herneemt artikel 142 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005 en stemt overeen met het oude artikel 111 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995. Het bevat een bepaling die analoog is aan wat geldt voor de kabelnetwerken en behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 5

Dit artikel herneemt en wijzigt waar nodig de artikelen 143 en 144 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005.

In de nieuwe artikelen 143 en 144 wordt geëxpliciteerd dat de kennisgeving moet worden gedaan door de omroep in kwestie. Verder wordt de tekst van de betrokken bepalingen uit het vernietigde artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 hernomen.

Artikel 143

Hier wordt een regeling getroffen voor de omroepen die hun programma's doorgeven via netwerken die geen gebruikmaken van frequentieblokken en -kanalen die door de Vlaamse Regering zijn toegekend. De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap omvat immers de frequentiebanden die in de ITU-radioreglementen voorzien zijn voor omroep en waarvoor er een internationaal gecoördineerd frequentieplan bestaat.

In de praktijk kunnen echter ook GSM- en UMTS-frequenties gebruikt worden voor het aanbieden van omroepprogramma's. De Vlaamse Gemeenschap

wenst een zekere greep te behouden op de programma's die langs deze weg verspreid worden, vandaar de meldingsplicht die in dit artikel wordt opgelegd aan de omroepen die hun programma's via andere draadloze kanalen dan de geëigende omroepfrequenties verspreiden.

Artikel 144

Hier wordt een summiere aanzet gegeven voor een regelgevend kader inzake het aanbieden van satellietomroepnetwerken. Vandaag zijn Vlaamse satellietomroepnetwerken onbestaande. De tien frequentiebanden in de '12 gigahertz'-band die aan België zijn toegewezen in het kader van het DBS-frequentieplan (Direct Broadcasting Service) tijdens radioconferenties te Genève in 1977 en in 2000 zijn immers nooit tussen de gemeenschappen verdeeld. Bovendien is er op de betrokken bandbreedte momenteel geen satelliet aanwezig die de betrokken omroepsignalen zou kunnen doorstralen. De frequentiebanden in kwestie blijven dus noodgedwongen onbenut. Het uitwerken van een statuut voor de aanbieders van satellietomroepnetwerken vereist verder diepgaand technisch onderzoek en overleg. Immers blijkt uit de praktijk dat ook telecomunicatiesatellieten kunnen gebruikt worden voor de verspreiding van omroepsignalen. De Vlaamse Gemeenschap wenst minstens op de hoogte te zijn indien de omroepprogramma's van de door haar erkende omroepen, van de rechtmatig bij de Regulator aangemelde televisiediensten, of van de openbare omroep via deze weg zouden verspreid worden. Het spreekt voor zich dat deze optie uitgesloten is voor omroepen waarvan slechts een beperkt zendgebied is toegewezen.

Artikel 6

Dit artikel herneemt de tekst van de betrokken bepalingen uit het vernietigde artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 volledig. Deze bepalingen, die enerzijds het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen en anderzijds de voorwaardelijke toegangssystemen regelen, vormden immers slechts de overname van de bestaande regeling in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 1998 en het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Met het genoemde besluit en decreet werd richtlijn 95/47/EG inzake het gebruik van normen voor het uitzenden

den van televisiesignalen in de Vlaamse Gemeenschap omgezet. Aangezien deze richtlijn in licht gewijzigde vorm in de elektronische communicatierichtlijnen werd geïntegreerd, paste ook de Vlaamse Gemeenschap de bestaande omzettingbepalingen in beperkte mate aan. Dat deze aangelegenheden onder gemeenschapsbevoegdheid ressorteren, werd door het Arbitragehof in zijn arrest nr. 129/2000 van 31 oktober 2000 expliciet bevestigd.

Artikel 145

Dit artikel definieert een vijftal eerder technische begrippen. Aangezien deze concepten enkel betrekking hebben op het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, werd ervoor geopteerd de respectieve begripsomschrijvingen te groeperen aan het begin van dit hoofdstuk, eerder dan ze vooraan in artikel 2 van dit ontwerp op te nemen:

- 1° de definitie van ‘applicatieprogramma-interface’, in het jargon API genoemd, is overgenomen uit artikel 2.p van de Kaderrichtlijn;
- 2° de definitie van ‘geavanceerde digitale eindapparatuur’ is gebaseerd op artikel 2.o van de Kaderrichtlijn;
- 3° de definitie van ‘systeem voor voorwaardelijke toegang’ is geïnspireerd op artikel 2.f van de Kaderrichtlijn;
- 4° de term ‘elektronische programmagids’ wordt niet gedefinieerd in de elektronische communicatierichtlijnen. Vandaar dat een begripsomschrijving werd samengesteld op basis van voorbeelden uit buitenlandse wetgevingen;
- 5° de definitie van ‘breedbeeldtelevisieprogramma’ is geïnspireerd op artikel 2.d van de Toegangsrichtlijn.

Artikel 146

Dit artikel herneemt de tekst van het oude artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, met weglating van de definitie van ‘uitzendingen in breedbeeld’ die nu immers vervat is in artikel 147.

Artikel 147

Dit artikel is gebaseerd op het oude artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 1998

inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Op basis van artikel 4.2 van de Toegangsrichtlijn werd aan de tekst van dit artikel een §1 toegevoegd waarin het principe wordt vooropgesteld dat alle elektronische communicatienetwerken die zijn opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's, breedbeeldtelevisieprogramma's moeten kunnen doorgeven.

De bestaande regeling waarbij aanbieders van een kabelnetwerk die een programma in breedbeeld ontvangen, dit in hetzelfde breedbeeldformaat moeten doorgeven, wordt met toepassing van artikel 4.2 van de Toegangsrichtlijn verruimd, zodat niet alleen aanbieders van kabelnetwerken, maar ook aanbieders van televisieomroepnetwerken daaraan onderworpen zijn.

Artikel 148

Dit artikel is gebaseerd op het oude artikel 2 van het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. De bestaande tekst van dit artikel wordt hernomen in het eerste lid met dien verstande dat wordt gepreciseerd dat deze regel geldt voor analoge televisietoestellen. In het tweede lid wordt een nieuwe regel toegevoegd voor digitale televisietoestellen. Beide bepalingen zijn gebaseerd op artikel 24 en bijlage VI, 2°, van de Universeledienstrichtlijn.

Artikel 149

Dit artikel is gebaseerd op het oude artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Uitgaande van artikel 24 en bijlage VI, 1°, van de Universeledienstrichtlijn werd de tekst veralgemeend. Gezien de vooruitgang van technologie en markten is het vandaag immers perfect denkbaar dat ook andere partijen dan aanbieders van kabelnetwerken en omroepen apparatuur aanbieden die bestemd is voor de ontvangst van digitale televisiesignalen.

Artikel 150

Dit artikel is gebaseerd op het oude artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. Het toepassingsgebied van dit artikel werd in onderhavig ontwerp verruimd doordat het eerste lid niet meer uitsluitend van toepassing is op aanbieders van kabelnetwerken en omroepen,

doch op alle aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang. Het tweede lid werd geherformuleerd op basis van artikel 6.1 en bijlage I, deel I, a, van de Toegangsrichtlijn.

Het belangrijkste onderscheid tussen het oude artikel 4 en de tekst van het tweede lid van dit artikel is dat het toepassingsgebied wordt uitgebreid van ‘de kabelmaatschappijen’ tot ‘de aanbieders van kabelnetwerken of van radio- of televisieomroepnetwerken’.

Artikel 151

Dit artikel is gebaseerd op het oude artikel 3 van het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, waarvan de tekst is aangepast aan artikel 6.1 en bijlage I, deel I, b, van de Toegangsrichtlijn.

Artikel 152

Dit artikel herneemt onverkort het oude artikel 4 van het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 153

Dit artikel herneemt onverkort het oude artikel 5 van het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 154

Dit artikel vormt de omzetting van artikel 18 van de Kaderrichtlijn, dat betrekking heeft op de interoperabiliteit van geavanceerde digitale interactieve televisiediensten en eindapparatuur. Deze interoperabiliteit moet aangemoedigd worden teneinde een vrije informatiestroom, pluralisme van de media en culturele diversiteit te waarborgen. In dit verband is het wenselijk dat de consument alle digitale interactieve televisiediensten kan ontvangen, ongeacht de wijze van transmissie. Open API's vereenvoudigen de interoperabiliteit, dat wil zeggen de portabiliteit van interactieve inhoud tussen verschillende vormen van levering en de volledige functionaliteit van deze inhoud op geavanceerde digitale eindapparatuur. In dit artikel wordt de Vlaamse Regering opgedragen om – wanneer de evolutie van het Vlaamse medialandschap dit noodzakelijk maakt – voorwaarden op te leggen met betrekking tot het gebruik van een

open API, en dit zowel aan de leveranciers van digitale interactieve televisieprogramma's, als aan de leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur en aan de eigenaars van de API's. In dit kader situeren zich de actuele discussies – op Europees niveau en binnen de Vlaamse Gemeenschap – omtrent het gebruik van Multimedia Home Platform (MHP). Het algemeen gebruik van MHP moet ertoe leiden dat digitale interactieve televisiediensten en de daarvoor gebruikte eindapparatuur optimaal op elkaar afgestemd raken.

Artikel 155

In een digitale omgeving verschijnt bij het aanzetten van het televisietoestel niet meer onmiddellijk een welbepaald omroepprogramma, doch wordt de gebruiker geconfronteerd met een overzichtsmenu van de verschillende beschikbare omroepprogramma's. Vanuit deze elektronische programmagids (EPG) kan de gebruiker het omroepprogramma kiezen dat hij wenst te bekijken. In dit artikel wordt aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid gegeven om – wanneer de evolutie van het Vlaamse medialandschap dit noodzakelijk maakt – voorwaarden op te leggen met betrekking tot de installatie van, de toegang tot en de presentatie van de EPG's die gebruikt worden in het kader van de digitale omroep.

Deze voorwaarden kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de aanwezigheid van een basis-EPG op alle digitale ontvangers, het vrijwaren van de eerlijke mededinging inzake de toegang tot EPG's voor radio- en televisieomroepen, het reserveren van een prominente plaats in de EPG van de omroepprogramma's met een must-carrystatuut of het respect voor pluralisme en non-discriminatie bij de presentatie van de beschikbare programma's op de EPG.

Dit artikel zorgt voor de omzetting van artikel 5.1.b van de Toegangsrichtlijn voor wat betreft de toegang tot EPG's, in combinatie met artikel 6.4 van de Toegangsrichtlijn waarin aan de lidstaten de bevoegdheid gelaten wordt om verplichtingen op te leggen in verband met de presentatie van EPG's en soortgelijke overzichts- en navigatiefaciliteiten.

Artikel 156

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regulator voor de Media zal samenwerken – en dit voor zover het noodzakelijk kan worden geacht – met zowel nationale, Europese en internationale instanties rond de

problematiek van de elektronische communicatienetwerken. Op basis van artikel 3.4 van de Kaderrichtlijn is de Vlaamse Regulator voor de Media verplicht met de overige Belgische en regulerende instanties te overleggen en samen te werken. Een samenwerking met de Europese Commissie en met andere regulerende instanties van andere Europese lidstaten wordt opgelegd in artikel 5 van de Kaderrichtlijn en artikel 7 van dezelfde richtlijn.

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

Artikel 7

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van artikel 2 van het voorliggend ontwerp van decreet.

Deze inwerkingtreding wordt afhankelijk gemaakt van de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie, nu het Arbitragehof vereist dat de gemeenschappen en de federale overheid samenwerken bij de uitoefening van hun respectievelijke bevoegdheden met betrekking tot “de aan de radio-omroep en de televisie en de telecommunicatie gemeenschappelijke elektronische transmissie-infrastructuur”.

Dit samenwerkingsakkoord bepaalt onder meer de modaliteiten van de samenwerking tussen de onderscheiden regulatoren bevoegd voor omroep en telecommunicatie wanneer zij beslissingen nemen betreffende gemeenschappelijke infrastructuren. Ook de Vlaamse Regulator voor de Media zal bijgevolg samenwerken met en informatie verstrekken aan het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie en de andere regulatoren, en dit volgens de procedures en voorwaarden uitgewerkt in het samenwerkingsakkoord.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende de wijziging van sommige bepalingen van de decreten
betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid. Het herneemt en wijzigt waar nodig de bepalingen van de artikelen 122 tot en met 156 van de gecoördineerde decreten van 4 maart 2005, als gevolg van het arrest van het Arbitragehof nr. 128/2005 van 13 juli 2005, waarbij artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004, houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie, werd vernietigd.

HOOFDSTUK II

Aanpassingen in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie,
gecoördineerd op 4 maart 2005

Artikel 2

In de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de artikelen 122 tot en met 125 vervangen door wat volgt:

“Artikel 122

De Vlaamse Regulator voor de Media bepaalt de relevante markten en de geografische omvang ervan voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten.

Artikel 123

§1. Na elke bepaling van de relevante geografische markten voert de Vlaamse Regulator voor de Media een analyse van die markten uit om te bepalen of ze daadwerkelijk concurrerend zijn.

§2. Als de Vlaamse Regulator voor de Media vaststelt dat een relevante markt daadwerkelijk concurrerend is, kan het geen enkele van de in artikel 125 vermelde verplichtingen opleggen of handhaven.

§3. Als de Vlaamse Regulator voor de Media vaststelt dat een relevante markt niet daadwerkelijk concurrerend is, gaat het na welke ondernemingen op die markt een aanmerkelijke marktmacht hebben, en legt het waar passend aan die ondernemingen een of meer van de in artikel 125 vermelde verplichtingen op.

Een onderneming wordt geacht een aanmerkelijke marktmacht te hebben als ze, alleen of samen met andere ondernemingen, een economische kracht bezit die haar in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van haar concurrenten, klanten en consumenten te gedragen. Voor elke relevante markt publiceert de Vlaamse Regulator voor de Media de lijst van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, met vermelding van de verplichtingen die met toepassing van het eerste lid aan elk van die ondernemingen zijn opgelegd.

Artikel 124

De verplichtingen, vermeld in artikel 125, worden niet opgelegd aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regulator voor de Media die verplichtingen toch opleggen, aan:

- 1° ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht als dat noodzakelijk is om aan internationale verbintenissen te voldoen;
- 2° alle ondernemingen die de toegang tot eindgebruikers controleren, voorzover dat noodzakelijk is om eind-tot-eindverbindingen te waarborgen.

Aanbieders van elektronische communicatienetwerken kunnen door de Vlaamse Regulator voor de Media verplicht worden, als dat noodzakelijk is om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen, toegang tot de in artikel 145 vermelde applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Artikel 125

§1. De Vlaamse Regulator voor de Media kan aan elke onderneming met aanmerkelijke marktmacht een of meer van de volgende verplichtingen opleggen:

- 1° verplichtingen tot transparantie met betrekking tot interconnectie of toegang. De Vlaamse Regulator voor de Media preciseert in dat verband welke informatie beschikbaar moet worden gesteld, hoe gedetailleerd ze moet zijn en op welke wijze ze moet worden gepubliceerd;
- 2° verplichtingen inzake non-discriminatie met betrekking tot interconnectie of toegang;
- 3° verplichtingen tot het voeren van gescheiden boekhoudingen met betrekking tot bepaalde met interconnectie of toegang verband houdende activiteiten;
- 4° de verplichting te goeder trouw te onderhandelen met ondernemingen die verzoeken om toegang tot het elektronische communicatienetwerk;

- 5° de verplichting om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van bepaalde netwerkdelen en bijbehorende faciliteiten;
- 6° verplichtingen inzake het terugverdienen van kosten en prijscontrole, inclusief onder meer verplichtingen inzake kostenoriëntering van prijzen en kostentoerekeningssystemen inzake efficiënte kosten en inzake mededingingsbeperkende tarieven.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits de Europese Commissie toestemming verleent, kan de Vlaamse Regulator voor de Media andere verplichtingen opleggen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht dan die welke vermeld worden in het vorige lid. De Vlaamse Regulator voor de Media kan aan de verplichtingen, vermeld in 4°, 5° en 6°, voorwaarden verbinden aangaande billijkheid, redelijkheid en opportuniteit.

§2. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden op de aard van het geconstateerde probleem gebaseerd en proportioneel toegepast.

§3. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden in voorkomend geval opgelegd na openbare raadpleging en in samenwerking met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van andere lidstaten. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure en de voorwaarden van de openbare raadpleging.”.

Artikel 3

In de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de artikelen 126 tot en met 133 vervangen door wat volgt:

“Artikel 126

§1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, een kabelnetwerk aanbieden voorzover hij:

- 1° opgericht is in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijke rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelnetwerk in het Vlaamse Gewest. De aanbieders van kabelnetwerken kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel;
- 2° de omroepprogramma's doorgeeft waartoe hij krachtens dit hoofdstuk verplicht is;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maakt tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van het kabelnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds;
- 4° aarlijks voor 30 juni aan de Vlaamse Regulator voor de Media een werkingsverslag, met vermelding van de aandeelhoudersstructuur, het aantal abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders, voorlegt;
- 5° beschikt over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan terzake voorlegt.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een kabelnetwerk of van de overdracht ervan aan derden. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens die kennisgeving aan de Vlaamse Regulator voor de Media moet bevatten en kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het net-

werk in kwestie, niet-discriminerend, proportioneel en transparant. Elke latere wijziging van de informatie in de kennisgeving wordt zonder verwijl aan de Vlaamse Regulator voor de Media meegedeeld.

Artikel 127

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de oprichting en de exploitatie van een collectieve antenne die uitsluitend bestemd is voor houders van eindontvangtoestellen die verblijven in:

- 1° kamers of appartementen van hetzelfde gebouw of in gegroepeerde woningen van instellingen die behoren tot de volksgezondheids- of welzijnssector;
- 2° hetzelfde gebouw met maximaal vijftig kamers of appartementen;
- 3° woningen die op initiatief van een vennootschap of een instelling die de socialewoningbouw bevordert, tot een gemeenschappelijk geheel gegroepeerd zijn, mits het niet gaat om meer dan vijftig woningen;
- 4° gegroepeerde woningen waarvan het aantal vijftig niet overschrijdt;
- 5° caravans of op percelen van hetzelfde kampeerterrein.

Artikel 128

§1. De aanbieder van een kabelnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen, moet met het oog op het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit in het aanbod van omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel de volgende omroepprogramma's doorgeven:

- 1° alle bestaande analoge radio-omroepprogramma's en alle televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het kabelnetwerk, voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden;
- 2° televisieomroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied. De aanbieders die een kabelnetwerk exploiteren binnen het zendgebied van een door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroep, zijn verplicht het regionale televisieomroepprogramma kosteloos, gelijktijdig en onverkort door te geven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied van die regionale omroep liggen en via de hoofdstations die aan de regionale omroep krachtens artikel 72, §2, werden toegewezen. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma;
- 3° televisieomroepprogramma's van alle door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen als die programma's binnen een digitaal pakket tegen betaling worden aangeboden;
- 4° twee radio- en twee televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Franse Gemeenschap en het radio-omroepprogramma van de Duitstalige Gemeenschap;
- 5° twee radio-omroepprogramma's en de televisieomroepprogramma's van de Nederlandse openbare omroep.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de aanbieder van een kabelnetwerk voor het verplicht doorgeven van bovenvermelde omroepprogramma's.

De krachtens het eerste lid opgelegde verplichtingen moeten evenredig en transparant zijn. Ze worden op regelmatige tijdstippen herzien.

§2. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van §1 mag de aanbieder van een kabelnetwerk de volgende omroepprogramma's doorgeven:

- 1° televisieomroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroepen die niet onder de toepassing van §1 vallen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 2° digitale radio-omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, radio-omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio's waarbij de bepalingen van de vergunningen, in casu het verzorgingsgebied, moeten worden gerespecteerd, en de omroepprogramma's van de radiodiensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 3° radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele gemeenschap in kwestie richten en die niet onder de toepassing van §1 vallen;
- 4° televisieomroepprogramma's van de particuliere televisieomroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele gemeenschap in kwestie richten;
- 5° radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap;
- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door de Vlaamse Regulator voor de Media die in dat verband voorwaarden kan opleggen, de radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort;
- 7° maximaal twee geregistreerde eigen radio-omroepprogramma's, voorzover ze uitsluitend ononderbroken muziek uitzenden.

§3. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 129

Het is een aanbieder van een kabelnetwerk verboden via het kabelnetwerk andere omroepprogramma's of radio- en televisiediensten door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van de Vlaamse Regulator voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Een aanbieder van een kabelnetwerk mag toch een kanaal gebruiken als hij het uitsluitend gebruikt voor het verstrekken van informatie over de omroepprogramma's en de diensten die hij doorgeeft of aanbiedt en over de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden.

Artikel 130

De Vlaamse Regulator voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de kabelnetwerken en tussen de hoofdstations om die signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent de Vlaamse Regulator voor de Media de frequenties toe en neemt het beslissingen met inachtneming van de bepalingen van titel V.

Artikel 131

De Vlaamse Regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de kabelnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de kabelnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse Regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 132

§1. De aanbieders van kabelnetwerken hebben het recht de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken op hun kosten, op of onder de pleinen, wegen, straten, paden, waterlopen en vaarten die deel uitmaken van het openbaar domein te laten aanleggen en te onderhouden op voorwaarde dat ze zich gedragen naar de wetten en besluiten van het openbaar domein en dat ze de bestemming ervan eerbiedigen.

Alvorens dit recht uit te oefenen, onderwerpt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt.

Die overheid beslist binnen twee maanden, te rekenen vanaf de datum waarop het plan werd ingezonden. Ze brengt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk op de hoogte van haar beslissing.

Na het verstrijken van die termijn geldt het stilzwijgen van de overheid als goedkeuring. In geval van blijvende onenigheid wordt beslist bij een besluit van de Vlaamse Regering.

De openbare overheden hebben in elk geval het recht om de inrichting of het plan van aanleg, alsook de daarmee verband houdende werkzaamheden, later op hun onderscheiden domein te doen wijzigen. Worden wijzigingen opgelegd ofwel met het oog op de openbare veiligheid, ofwel tot behoud van het natuur- en stedschoon, ofwel in het belang van de wegen, waterlopen, vaarten of van een openbare dienst, ofwel als gevolg van een verandering die de aangelanden aan de toegangen tot de eigendommen langs de gebezigde wegen hebben aangebracht, dan zijn de kosten van de werkzaamheden voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk. In de andere gevallen komen ze voor rekening van de overheid die de wijzigingen oplegt. De overheid mag vooraf een kostenbegroting eisen en, in geval van onenigheid, zelf de werkzaamheden laten uitvoeren.

§2. De aanbieders van kabelnetwerken hebben tevens het recht om voor de aanleg van de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken op blijvende wijze steunen en ankers aan te brengen op muren en gevels die uitkomen op de openbare weg en hun kabels in open en onbebouwde grond aan te leggen of zonder vasthechting of aanraking boven particuliere eigendommen te laten doorgaan.

De werkzaamheden mogen pas beginnen nadat aan de eigenaars, volgens de gegevens van het kadaster, aan de huurders en de bewoners een behoorlijk aangetoonde schriftelijke kennisgeving is bezorgd.

De uitvoering van de werkzaamheden heeft geen buitenbezitstelling tot gevolg. Het plaatsen van steunen en ankers op muren of gevels mag de eigenaar niet hinderen in zijn recht om zijn goed af te breken of te herstellen.

De ondergrondse kabels en steunen, geplaatst in een open en onbebouwde grond, moeten op verzoek van de eigenaar worden weggenomen als die zijn recht om te bouwen of te omheinen uitoefent. De kosten van het wegnemen zijn ten laste van de aanbieder van het kabelnetwerk.

De eigenaar moet evenwel ten minste twee maanden voor het begin van de in het vierde en vijfde lid vermelde werkzaamheden de aanbieder van het kabelnetwerk hiervan met een aangetekende brief verwittigen.

§3. De vergoedingen voor schade wegens de aanleg of de exploitatie van een kabelnetwerk komen voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk, die aansprakelijk blijft voor alle voor derden schadelijke gevolgen.

§4. De aanbieder van een kabelnetwerk is verplicht onmiddellijk gevolg te geven aan elke vordering van de Vlaamse Regulator voor de Media, van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie of van enige dienst of enig bedrijf voor elektriciteitsvoorziening om elke storing in of nadelige invloed op de werking van de telefoon- of telegraafinstallaties of van de installaties voor elektriciteitsvoorziening onverwijld te doen ophouden.

Bij gebrek daaraan worden de nodig geachte maatregelen, met inbegrip van het verplaatsen van de kabels en de bijbehorende installaties, door de diensten of bedrijven in kwestie getroffen op kosten en risico van de aanbieder van het omroepnetwerk.

Artikel 133

De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de kabelnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten zijn.”.

Artikel 4

In de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de artikelen 134 tot en met 142 vervangen door wat volgt:

“Artikel 134

§1. Niemand mag een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk aanbieden zonder schriftelijke vergunning van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Die vergunning is persoonlijk en mag aan een derde pas worden overgedragen na het schriftelijke akkoord van de Vlaamse Regulator voor de Media.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de in het eerste lid vermelde vergunningen, de voorwaarden waaronder die kunnen worden verkregen, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken ervan.

§2. De Vlaamse Regering stelt een digitaal frequentieplan op en keurt het goed. Ze bepaalt het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen, met inbegrip van de bijbehorende technische modaliteiten, die geheel of gedeeltelijk zullen worden toegekend aan aanbieders van radio-omroepnetwerken en aan aanbieders van televisieomroepnetwerken.

§3. De vergunning, vermeld in § 1, is niet vereist voor de radio- en televisieomroepnetwerken van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Regering stelt aan de openbare omroep de frequentieblokken en frequentiekanalen ter beschikking die de openbare omroep nodig heeft om zijn eigen bestaande omroepprogramma's via zijn radio- en televisieomroepnetwerken door te geven.

Om andere omroepprogramma's dan de eigen bestaande omroepprogramma's door te geven via radio- en televisieomroepnetwerken is vooraf toestemming vereist van de Vlaamse Regering, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 135

Om een vergunning als vermeld in artikel 134 te verkrijgen, moet de aanbieder voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijke rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk in de Vlaamse Gemeenschap. De aanbieders van een radio- of televisieomroepnetwerk kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel;
- 2° ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maken tussen de activiteiten in het kader van het aanbieden van het radio- of televisieomroepnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds;
- 4° jaarlijks voor 30 juni aan de Vlaamse Regulator voor de Media een werkingsverslag met vermelding van, in voorkomend geval, het aantal abonnees en van de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders, voorleggen;
- 5° jaarlijks een vergoeding betalen voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen;
- 6° beschikken over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan ter zake voorleggen.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag en de betalingsvoorwaarden van de in het eerste lid, 5°, vermelde jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen.

De Vlaamse Regering kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het netwerk in kwestie, niet-discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 136

De aanbieder van een radio-omroepnetwerk gebruikt de digitale capaciteit van zijn netwerk om radio-omroepprogramma's uit te zenden.

De aanbieder van een televisieomroepnetwerk gebruikt de digitale capaciteit van zijn netwerk om televisie- of radio-omroepprogramma's uit te zenden.

Artikel 137

§1. Een aanbieder van een radio-omroepnetwerk mag de volgende radio-omroepprogramma's doorgeven:

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de luisteraars in het exploitatiegebied van het radio-omroepnetwerk als de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroepen, waarbij de bepalingen van de erkenningen moeten worden gerespecteerd;
- 3° omroepprogramma's van de radiodiensten die met toepassing van artikel 54 rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 4° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap van België;
- 5° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap;
- 6° mits de Vlaamse Regulator voor de Media, die in dit verband voorwaarden kan opleggen, voorafgaandelijk toestemming verleent, de radio-omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en radiodiensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma- aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 138

§1. De aanbieder van een televisieomroepnetwerk mag de volgende omroepprogramma's doorgeven:

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het televisieomroepnetwerk, voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio- en televisieomroepen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 3° omroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten;
- 4° omroepprogramma's van de particuliere omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten;
- 5° omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap;
- 6° mits de Vlaamse Regulator voor de Media, die in dit verband voorwaarden kan opleggen, voorafgaandelijk toestemming verleent, de omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 139

Het is een aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk verboden via het radio- of televisieomroepnetwerk andere omroepprogramma's door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van de Vlaamse Regulator voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 140

De Vlaamse Regulator voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de radio- of televisieomroepnetwerken en tussen de hoofdstations om die signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent de Vlaamse Regulator voor de Media de frequenties toe en neemt het beslissingen met inachtneming van de bepalingen van titel V.

Artikel 141

De Vlaamse Regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de radio- en televisieomroepnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de radio- en televisieomroepnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse Regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 142

De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de radio- en televisieomroepnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan zijn.”.

Artikel 5

In de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de artikelen 143 en 144 vervangen door wat volgt:

“Artikel 143

De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en de radio- en televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een

netwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen, toegekend door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief door de omroep of de radio- of televisiedienst in kwestie op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een netwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen, toegekend door de Vlaamse Regering. Die kennisgeving omvat ten minste de naam van de aanbieder van dat netwerk.

Artikel 144

De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, en de radio- en televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media, kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een satellietomroepnetwerk.

De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief door de omroep of de radio- of televisiedienst in kwestie op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een satellietomroepnetwerk. De kennisgeving omvat ten minste de plaats van opstraling van de omroepprogramma's in kwestie en de naam van de aanbieder die deze opstraling verzorgt.”.

Artikel 6

In de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de artikelen 145 tot en met 156 vervangen door wat volgt:

“Artikel 145

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

- 1° applicatieprogramma-interface, afgekort API: software-interface tussen externe toepassingen, beschikbaar gesteld door omroepen of dienstenleveranciers, en de hulpmiddelen voor digitale televisie- en radio-omroep in de geavanceerde digitale eindapparatuur;
- 2° geavanceerde digitale eindapparatuur: set-topboxen en geïntegreerde digitale televisietoestellen voor de ontvangst van digitale interactieve omroepprogramma's;
- 3° systeem voor voorwaardelijke toegang: elke technische maatregel of regeling waarbij toegang tot een beschermd radio- of televisieomroepprogramma in begrijpelijke vorm afhankelijk wordt gemaakt van een abonnement of een andere vorm van voorafgaande individuele machtiging;
- 4° elektronische programmagids: dienst die bestaat uit het weergeven van het programma-aanbod van omroepen die al dan niet onderscheiden zijn van de aanbieder van de elektronische programmagids, en uit het verschaffen van gehele of gedeeltelijke toegang tot de opgelijste programma's of diensten;
- 5° breedbeeldtelevisieprogramma: programma dat geheel of gedeeltelijk is geproduceerd en gemonteerd om te worden weergegeven in een schermvullend breedbeeldformaat. Het 16:9-formaat geldt als referentiekader voor breedbeeldtelevisieprogramma's.

Artikel 146

De televisieomroepen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten:

- 1° hun uitzendingen verzorgen via een 16:9-systeem dat volledig compatibel is met PAL, als het uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn;
- 2° als het uitzendingen betreft die volledig digitaal zijn, hun uitzendingen verzorgen via een transmissiesysteem dat door een erkende Europese normalisatie-instantie genormaliseerd is.

Artikel 147

Elektronische communicatienetwerken die zijn opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's moeten in staat zijn breedbeeldtelevisieprogramma's door te geven. De aanbieders van kabelnetwerken en van televisieomroepnetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen, moeten die programma's in hetzelfde breedbeeldformaat doorgeven als dat waarin het hen wordt geleverd.

Artikel 148

Elk analoog televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 42 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, namelijk verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Elk digitaal televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 30 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten aan te sluiten en die alle elementen van een digitaal signaal doorlaat, met inbegrip van informatie over interactieve en voorwaardelijk toegankelijke diensten.

Artikel 149

Alle voor de ontvangst van digitale televisiesignalen bestemde apparatuur die in Vlaanderen wordt verkocht, verhuurd of anderszins ter beschikking wordt gesteld, en waarmee digitale televisiesignalen kunnen worden gedecodeerd, moet geschikt zijn om:

- 1° het decoderen van dergelijke signalen mogelijk te maken volgens het gemeenschappelijke Europese coderingsalgoritme dat beheerd wordt door een erkende Europese normalisatie-instantie;
- 2° de signalen weer te geven die ongecodeerd worden uitgezonden mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurder de huurovereenkomst naleeft.

Artikel 150

De aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang maken uitsluitend gebruik van systemen voor voorwaardelijke toegang die de nodige technische mogelijkheden bieden om een goedkope controleoverdracht naar de kabelhoofdstations te verzekeren.

De systemen van voorwaardelijke toegang die op de markt worden geëxploiteerd moeten de nodige technische mogelijkheden bieden voor een goedkope controleoverdracht. Daarbij wordt de mogelijkheid geboden van volledige controle door aanbieders van kabelnetwerken of van radio- of televisieomroepnetwerken over de diensten, waarbij wordt gebruikgemaakt van dergelijke systemen van voorwaardelijke toegang.

Artikel 151

Alle aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang, ongeacht de wijze van doorgifte, waarvan de omroepen afhangen om potentiële kijkers of luisteraars te kunnen bereiken, moeten:

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aanbieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn, door middel van een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd;
- 2° een gescheiden boekhouding voeren voor hun activiteiten als aanbieders van voorwaardelijke toegang, als zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 152

De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruik maken van een decoder of van andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de eventuele levering van bijbehorende apparatuur.

Artikel 153

Als de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, moeten zij dat doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze.

De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet afhankelijk maken van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het product in kwestie:

- 1° een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere toegangssystemen mogelijk maakt;
- 2° tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, als de licentiehouder zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en de voorwaardelijke toegangssystemen.

Artikel 154

De Vlaamse Regering kan voorwaarden opleggen aan leveranciers van digitale interactieve programma's op digitale interactieve platforms en aan leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur met betrekking tot het gebruik van een open API overeenkomstig de minimumeisen van de relevante normen of specificaties.

De Vlaamse Regering kan voorwaarden opleggen aan de eigenaars van API's die ertoe strekken dat alle nodige informatie ter beschikking gesteld wordt om leveranciers van digitale interactieve programma's ertoe in staat te stellen alle door de API ondersteunde diensten met volledige functionaliteit te leveren.

Artikel 155

De Vlaamse Regering kan voorwaarden opleggen met betrekking tot de installatie van, de toegang tot en de presentatie van elektronische programmagidsen die gebruikt worden in het kader van de digitale omroepro-

gramma's als dat noodzakelijk is om de toegang van de eindgebruiker te verzekeren tot een aantal duidelijk gespecificeerde digitale omroepprogramma's die beschikbaar zijn in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 156

In het kader van Titel VI en Titel VII van deze decreten werkt de Vlaamse Regulator voor de Media, voorzover noodzakelijk, samen met de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Gemeenschap, met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de regulerende en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België.”.

HOOFDSTUK III

Slotbepaling

Artikel 7

Dit decreet treedt in werking op datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 2 van dit decreet. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van artikel 2 nadat hierover een samenwerkingsakkoord met de federale Staat en met de Gemeenschappen in werking is getreden.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**VLAAMSE MEDIARAAD****Advies nr. 2005/ 003**

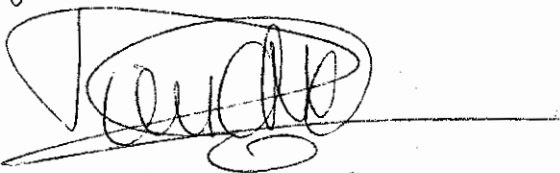
Betreft: Voorontwerp van decreet houdende de wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005

1. Met een brief van 5 september 2005 vraagt de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme om advies inzake het voorontwerp van decreet houdende de wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, het zogenaamde “hersteldecreet”.
2. Met een arrest van 13 juli 2005 heeft het Arbitragehof uitspraak gedaan over het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 7 mei 2004 houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie. Artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 voegde een nieuwe titel toe aan de gecoördineerde decreten “De elektronische communicatienetwerken”, bestaande uit de artikelen 104bis tot en met 116. Het Arbitragehof was van oordeel dat de decreetgever de bevoegdheidsverdelende regels heeft geschonden. Met dit decreet vervangt de Vlaamse Regering de vernietigende bepalingen overeenkomstig de opmerkingen van het Hof.
3. De Mediaraad, in vergadering bijeen te Brussel op 19 september 2005, brengt unaniem gunstig advies uit.
Hierbij aansluitend verwijst de Mediaraad wel naar eerder uitgebrachte adviezen, inzonderheid het advies 2005/002. Toen wees de Mediaraad onder meer op het belang van een vermindering van het aantal regulatoren, en pleitte voor een goede en coherente samenwerking tussen de bestaande regulatoren. Gelet op de federale staatsstructuur zijn er in België meerdere regulatoren actief, terwijl de Europese richtlijn slechts één regulator per land voorziet. De Mediaraad blijft dan ook pleiten voor betere samenwerking tussen de verschillende regulatoren en actoren op de verschillende niveaus.
Wat betreft de formulering van de artikelen en het gebruik van terminologie wijst de Mediaraad op het belang de bepalingen in de ontwerpen van decreet op elkaar af te stemmen.

Brussel, 19 september 2005,

Namens de Vlaamse Mediaraad,

10

Prof. Dr. E. De Bens
Voorzitter Vlaamse Mediaraad

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Aan de heer BOURGEOIS Geert
VI. min. Bestuursz. Buitenl. Bel., Media & Toerisme
Emile Jacqmainlaan 20 - Alhambragebouw

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Minister,

Op 5 september 2005 heeft u de Raad om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 ("hersteldecreet")

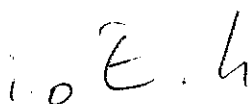
De raad heeft kennis genomen van de vernietiging door het Arbitragehof van artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en televisie.

In de voorbereiding van het vermelde decreet van 7 mei 2004 heeft de raad op 17 april 2003 de toenmalig bevoegde minister gemeld vanuit sociaal-economische invalshoek geen bemerkingen te hebben bij het desbetreffende voorontwerp van decreet.

Ook bij het nu voorgelegde voorontwerp van "hersteldecreet", waarbij de vernietigde bepalingen uit het vermelde decreet van 7 mei 2004 worden vervangen overeenkomstig de opmerkingen van het Arbitragehof, heeft de SERV, onder voorbehoud van goedkeuring door de raad op 12 oktober 2005, vanuit sociaal-economische invalshoek geen bemerkingen.

Ik hoop, mijnheer de Minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Met de meeste hoogachting,

Esther DEMAN
Adjunct-administrateur-generaal

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

SG

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.116/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 17 januari 2007 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende de wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005", heeft op 6 februari 2007 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2 1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in hoofdzaak toe de decretale bepalingen waarbij beoogd werd de elektronische telecommunicatierichtlijnen ⁽²⁾ te implementeren, maar die door het Arbitragehof werden vernietigd bij het arrest nr. 128/2005 van 13 juli 2005, opnieuw om te zetten in het interne recht van de Vlaamse Gemeenschap.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

⁽²⁾ Bedoeld worden:

- richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten;
- richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten;
- richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten;
- richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten.

KDE

42.116/3

De voormelde decretale bepalingen werden door het Arbitragehof vernietigd omwille van het ontbreken van de door het Hof noodzakelijk geachte samenwerking tussen de federale overheid en de gemeenschappen voor wat betreft "de aan de radio-omroep en de televisie en de telecommunicatie gemeenschappelijke elektronische transmissie-infrastructuur (...) teneinde te bewerkstelligen dat die overheden hun respectieve normen op elkaar afstemmen en om te vermijden dat die infrastructuur aan tegenstrijdige bepalingen wordt onderworpen" ⁽³⁾.

2.2. De ontworpen regeling is inhoudelijk identiek aan de vernietigde decretale regeling. Er zijn wel enkele formele aanpassingen.

Zo wordt onder meer de tekst opgenomen in de versie van na de coördinatie op 4 maart 2005 ⁽⁴⁾. Die coördinatie kwam er na het decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie, maar ging vooraf aan het genoemde arrest nr. 128/2005 dat het laatstgenoemde decreet vernietigde. Op deze bijzonderheid wordt verder ingegaan in de algemene opmerkingen bij het onderzoek van het ontwerp (opmerking 4).

Daarnaast wordt ook overal de vermelding "Vlaams Commissariaat voor de Media" aangepast aan de nieuwe vermelding "Vlaamse Regulator voor de Media", naar aanleiding van de wijziging die bij het decreet van 16 december 2005 werd aangebracht.

Ten slotte worden in vergelijking met de oorspronkelijke tekst enkele formele aanpassingen aangebracht.

⁽³⁾ Arbitragehof, nr. 128/2005, 13 juli 2005, B.6.3.

⁽⁴⁾ Decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005.

KDE

ALGEMENE OPMERKINGEN

3.1. Artikel 7 van het ontwerp luidt:

"Dit decreet treedt in werking op datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 2 van dit decreet. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van artikel 2 nadat hierover een samenwerkingsakkoord met de federale Staat en met de Gemeenschappen in werking is getreden".

3.2. In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat artikel 7 op een onnauwkeurige wijze is geformuleerd.

Er zou moeten worden gepreciseerd om welk samenwerkingsakkoord het gaat, namelijk het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijdse consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie.

3.3. Wat de in artikel 7 bepaalde inwerkingtreding van artikel 2 betreft, dient ook te worden vastgesteld dat het artikel enkel betrekking heeft op de bevoegdheid van de regulator om de relevante markten te definiëren, te analyseren en verplichtingen op te leggen aan operatoren met aanmerkelijke marktmacht. Het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 heeft evenwel niet enkel betrekking op de beslissingen van de regulatoren over die bevoegdheden, maar ook op andere bevoegdheden, die geregeld worden in andere bepalingen van dit ontwerp, zoals in de ontworpen artikelen 129, 130, 134 en 140. Het valt dan ook moeilijk in te zien waarom enkel de inwerkingtreding van de bepalingen van artikel 2 afhankelijk worden gemaakt van de inwerkingtreding van het betrokken samenwerkingsakkoord.

De stellers van het ontwerp dienen dan ook de ontworpen inwerkingtredingsdatum te herzien in het licht van deze opmerking.

KDE

4. De inleidende volzin van de artikelen 2 tot 6 dient telkens als volgt te worden geredigeerd ⁽⁵⁾:

"In de plaats van de artikelen (...) van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, vernietigd bij het arrest nr. 128/2005 van het Arbitragehof van 13 juli 2005, komen de artikelen (...), die luiden als volgt: (...)"

Er kan immers geen twijfel bestaan over het feit dat de artikelen 122 tot 156 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, vernietigd zijn, ook al gaat het om bepalingen die na hun uitvaardiging en vóór het arrest van het Arbitragehof werden gecoördineerd. De vernietiging van artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie heeft tot gevolg dat de bepalingen van de artikelen 122 tot 156, die erop gebaseerd zijn, geacht moeten worden uit de rechtsorde te zijn verdwenen. Zij kunnen dan ook niet vervangen worden, zoals de ontworpen inleidende volzinnen thans laten uitschijnen.

Om die reden is het ook niet nodig om in artikel 1 melding te maken van het gegeven dat het ontwerp de vernietigde regeling herneemt, nu dat afdoende kan blijken uit de voormelde inleidende volzin. De tweede volzin van artikel 1 dient dan ook te worden weggelaten.

⁽⁵⁾ Zie de formule in punt 191, a), van de omzendbrief wetgevingstechniek VR 2005/4 van de Vlaamse Regering.

SG

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMEIS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

J. SMEIS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Aanpassingen in de decreten
betreffende de radio-omroep en de televisie,
gecoördineerd op 4 maart 2005

Artikel 2

In plaats van de artikelen 122 tot en met 125 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, vernietigd bij het arrest nr. 128/2005 van het Arbitragehof van 13 juli 2005, komen de artikelen 122 tot en met 125, die luiden als volgt:

“Artikel 122

De Vlaamse Regulator voor de Media bepaalt de relevante markten en de geografische omvang ervan voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten.

Artikel 123

§1. Na elke bepaling van de relevante geografische markten voert de Vlaamse Regulator voor de Media een analyse van die markten uit om te bepalen of ze daadwerkelijk concurrerend zijn.

§2. Als de Vlaamse Regulator voor de Media vaststelt dat een relevante markt daadwerkelijk concurrerend is, kan het geen enkele van de in artikel 125 vermelde verplichtingen opleggen of handhaven.

§3. Als de Vlaamse Regulator voor de Media vaststelt dat een relevante markt niet daadwerkelijk concurrerend is, gaat hij na welke ondernemingen op die markt een aanmerkelijke marktmacht hebben, en legt hij waar passend aan die ondernemingen een of meer van de in artikel 125 vermelde verplichtingen op.

Een onderneming wordt geacht een aanmerkelijke marktmacht te hebben als ze, alleen of samen met andere ondernemingen, een economische kracht bezit die haar in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van haar concurrenten, klanten en consumenten te gedragen. Voor elke relevante markt publiceert de Vlaamse Regulator voor de Media de lijst van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, met vermelding van de verplichtingen die met toepassing van het eerste lid aan elk van die ondernemingen zijn opgelegd.

Artikel 124

De verplichtingen, vermeld in artikel 125, worden niet opgelegd aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regulator voor de Media die verplichtingen toch opleggen, aan:

1° ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht als dat noodzakelijk is om aan internationale verbindenissen te voldoen;

2° alle ondernemingen die de toegang tot eindgebruikers controleren, voor zover dat noodzakelijk is om eind-tot-eindverbindingen te waarborgen.

Aanbieders van elektronische communicatienetwerken kunnen door de Vlaamse Regulator voor

de Media verplicht worden, als dat noodzakelijk is om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen, toegang tot de in artikel 145 vermelde applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Artikel 125

§1. De Vlaamse Regulator voor de Media kan aan elke onderneming met aanmerkelijke marktmacht een of meer van de volgende verplichtingen opleggen:

- 1° verplichtingen tot transparantie met betrekking tot interconnectie of toegang. De Vlaamse Regulator voor de Media preciseert in dat verband welke informatie beschikbaar moet worden gesteld, hoe gedetailleerd ze moet zijn en op welke wijze ze moet worden gepubliceerd;
- 2° verplichtingen inzake non-discriminatie met betrekking tot interconnectie of toegang;
- 3° verplichtingen tot het voeren van gescheiden boekhoudingen met betrekking tot bepaalde met interconnectie of toegang verband houdende activiteiten;
- 4° de verplichting te goeder trouw te onderhandelen met ondernemingen die verzoeken om toegang tot het elektronische communicatienetwerk;
- 5° de verplichting om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van bepaalde netwerkonderdelen en bijbehorende faciliteiten;
- 6° verplichtingen inzake het terugverdienen van kosten en prijscontrole, inclusief onder meer verplichtingen inzake kostenoriëntering van prijzen en kostentoerekeningssystemen inzake efficiënte kosten en inzake mededingingsbeperkende tarieven.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits de Europese Commissie toestemming verleent, kan de Vlaamse Regulator voor de Media andere verplichtingen opleggen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht dan die welke vermeld worden in het vorige lid. De Vlaamse Regulator voor de Media kan aan de verplichtingen, vermeld in 4°, 5° en 6°,

voorwaarden verbinden aangaande billijkheid, redelijkheid en opportuniteit.

§2. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden op de aard van het geconstateerde probleem gebaseerd en proportioneel toegepast.

§3. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden in voorkomend geval opgelegd na openbare raadpleging en in samenwerking met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van andere lidstaten. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure en de voorwaarden van de openbare raadpleging.”.

Artikel 3

In plaats van de artikelen 126 tot en met 133 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, vernietigd bij het arrest nr. 128/2005 van het Arbitragehof van 13 juli 2005, komen de artikelen 126 tot en met 133, die luiden als volgt:

“Artikel 126

§1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, een kabelnetwerk aanbieden voor zover hij:

- 1° opgericht is in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijke rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelnetwerk in het Vlaamse Gewest. De aanbieders van kabelnetwerken kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel;
- 2° de omroepprogramma's doorgeeft waartoe hij krachtens dit hoofdstuk verplicht is;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maakt tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van het kabelnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds;
- 4° jaarlijks voor 30 juni aan de Vlaamse Regulator voor de Media een werkingsverslag, met vermelding van de aandeelhoudersstructuur, het aantal

abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders, voorlegt;

- 5° beschikt over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan ter zake voorlegt.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een kabelnetwerk of van de overdracht ervan aan derden. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens die kennisgeving aan de Vlaamse Regulator voor de Media moet bevatten en kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het netwerk in kwestie, niet-discriminerend, proportioneel en transparant. Elke latere wijziging van de informatie in de kennisgeving wordt zonder verwijl aan de Vlaamse Regulator voor de Media meegedeeld.

Artikel 127

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de oprichting en de exploitatie van een collectieve antenne die uitsluitend bestemd is voor houders van eindontvangtoestellen die verblijven in:

- 1° kamers of appartementen van hetzelfde gebouw of in gegroepeerde woningen van instellingen die behoren tot de volksgezondheids- of welzijnssector;
- 2° hetzelfde gebouw met maximaal vijftig kamers of appartementen;
- 3° woningen die op initiatief van een vennootschap of een instelling die de socialewoningbouw bevordert, tot een gemeenschappelijk geheel gegroepeerd zijn, mits het niet gaat om meer dan vijftig woningen;
- 4° gegroepeerde woningen waarvan het aantal vijftig niet overschrijdt;
- 5° caravans of op percelen van hetzelfde kampeerterrein.

Artikel 128

§1. De aanbieder van een kabelnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste

middel is om omroepprogramma's te ontvangen, moet met het oog op het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit in het aanbod van omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel de volgende omroepprogramma's doorgeven:

- 1° alle bestaande analoge radio-omroepprogramma's en alle televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het kabelnetwerk, voor zover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden;
- 2° televisieomroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen voor zover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied. De aanbieders die een kabelnetwerk exploiteren binnen het zendgebied van een door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroep, zijn verplicht het regionale televisieomroepprogramma kosteloos, gelijktijdig en onverkort door te geven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied van die regionale omroep liggen en via de hoofdstations die aan de regionale omroep krachtens artikel 72, §2, werden toegewezen. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma;
- 3° televisieomroepprogramma's van alle door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen als die programma's binnen een digitaal pakket tegen betaling worden aangeboden;
- 4° twee radio- en twee televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Franse Gemeenschap en het radio-omroepprogramma van de Duitstalige Gemeenschap;
- 5° twee radio-omroepprogramma's en de televisieomroepprogramma's van de Nederlandse openbare omroep.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de aanbieder van een kabelnetwerk voor het verplicht doorgeven van bovenvermelde omroepprogramma's.

De krachtens het eerste lid opgelegde verplichtingen moeten evenredig en transparant zijn. Ze worden op regelmatige tijdstippen herzien.

§2. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van §1 mag de aanbieder van een kabelnetwerk de volgende omroepprogramma's doorgeven:

- 1° televisieomroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroepen die niet onder de toepassing van §1 vallen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 2° digitale radio-omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, radio-omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio's waarbij de bepalingen van de vergunningen, in casu het verzorgingsgebied, moeten worden gerespecteerd, en de omroepprogramma's van de radiodiensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 3° radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele gemeenschap in kwestie richten en die niet onder de toepassing van §1 vallen;
- 4° televisieomroepprogramma's van de particuliere televisieomroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele gemeenschap in kwestie richten;
- 5° radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap;
- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door de Vlaamse Regulator voor de Media die in dat verband voorwaarden kan opleggen, de radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort;
- 7° maximaal twee geregistreerde eigen radio-omroepprogramma's, voor zover ze uitsluitend ononderbroken muziek uitzenden.

§3. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 129

Het is een aanbieder van een kabelnetwerk verboden via het kabelnetwerk andere omroepprogramma's of radio- en televisiediensten door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van de Vlaamse Regulator voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Een aanbieder van een kabelnetwerk mag toch een kanaal gebruiken als hij het uitsluitend gebruikt voor het verstrekken van informatie over de omroepprogramma's en de diensten die hij doorgeeft of aanbiedt en over de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden.

Artikel 130

De Vlaamse Regulator voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de kabelnetwerken en tussen de hoofdstations om die signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent de Vlaamse Regulator voor de Media de frequenties toe en neemt hij beslissingen met inachtneming van de bepalingen van titel V.

Artikel 131

De Vlaamse Regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de kabelnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de kabelnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse Regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 132

§1. De aanbieders van kabelnetwerken hebben het recht de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken op hun kosten, op of onder de pleinen, wegen, straten, paden, waterlopen en vaarten die deel uitmaken van het openbaar domein te laten aanleggen en te onderhouden op voorwaarde dat ze zich gedragen naar de wetten en besluiten van het openbaar domein en dat ze de bestemming ervan eerbiedigen.

Alvorens dit recht uit te oefenen, onderwerpt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt.

Die overheid beslist binnen twee maanden, te rekenen vanaf de datum waarop het plan werd ingezonden. Ze brengt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk op de hoogte van haar beslissing.

Na het verstrijken van die termijn geldt het stilzwijgen van de overheid als goedkeuring. In geval van blijvende onenigheid wordt beslist bij een besluit van de Vlaamse Regering.

De openbare overheden hebben in elk geval het recht om de inrichting of het plan van aanleg, alsook de daarmee verband houdende werkzaamheden, later op hun onderscheiden domein te doen wijzigen. Worden wijzigingen opgelegd ofwel met het oog op de openbare veiligheid, ofwel tot behoud van het natuur- en stedenschoon, ofwel in het belang van de wegen, waterlopen, vaarten of van een openbare dienst, ofwel als gevolg van een verandering die de aangelanden aan de toegangen tot de eigendommen langs de gebezigde wegen hebben aangebracht, dan zijn de kosten van de werkzaamheden voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk. In de andere gevallen komen ze voor rekening van de overheid die de wijzigingen oplegt. De overheid mag vooraf een kostenbegroting eisen en, in geval van onenigheid, zelf de werkzaamheden laten uitvoeren.

§2. De aanbieders van kabelnetwerken hebben tevens het recht om voor de aanleg van de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken op blijvende wijze steunen en ankers aan te brengen op muren en gevels die uitkomen op de openbare weg en hun kabels in open en onbebouwde grond aan te leggen of zonder vasthechting of aanraking boven particuliere eigendommen te laten doorgaan.

De werkzaamheden mogen pas beginnen nadat aan de eigenaars, volgens de gegevens van het kadaster, aan de huurders en de bewoners een behoorlijk aangetoonde schriftelijke kennisgeving is bezorgd.

De uitvoering van de werkzaamheden heeft geen buitenbezitstelling tot gevolg. Het plaatsen van steunen en ankers op muren of gevels mag de eigenaar niet hinderen in zijn recht om zijn goed af te breken of te herstellen.

De ondergrondse kabels en steunen, geplaatst in een open en onbebouwde grond, moeten op verzoek van de eigenaar worden weggenomen als die zijn recht om te bouwen of te omheinen uitoefent. De kosten van het wegnemen zijn ten laste van de aanbieder van het kabelnetwerk.

De eigenaar moet evenwel ten minste twee maanden voor het begin van de in het vierde en vijfde lid vermelde werkzaamheden de aanbieder van het kabelnetwerk hiervan met een aangetekende brief verwittigen.

§3. De vergoedingen voor schade wegens de aanleg of de exploitatie van een kabelnetwerk komen voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk, die aansprakelijk blijft voor alle voor derden schadelijke gevolgen.

§4. De aanbieder van een kabelnetwerk is verplicht onmiddellijk gevolg te geven aan elke vordering van de Vlaamse Regulator voor de Media, van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie of van enige dienst of enig bedrijf voor elektriciteitsvoorziening om elke storing in of nadelige invloed op de werking van de telefoon- of telegraafinstallaties of van de installaties voor elektriciteitsvoorziening onverwijld te doen ophouden.

Bij gebrek daaraan worden de nodig geachte maatregelen, met inbegrip van het verplaatsen van de kabels en de bijbehorende installaties, door de diensten of bedrijven in kwestie getroffen op kosten en risico van de aanbieder van het omroepnetwerk.

Artikel 133

De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de kabelnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten zijn.”.

Artikel 4

In plaats van de artikelen 134 tot en met 142 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, vernietigd bij het arrest nr. 128/2005 van het Arbitragehof van 13 juli 2005, komen de artikelen 134 tot en met 142, die luiden als volgt:

“Artikel 134

§1. Niemand mag een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk aanbieden zonder schriftelijke vergunning van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Die vergunning is persoonlijk en mag aan een derde pas worden overgedragen na het schriftelijke akkoord van de Vlaamse Regulator voor de Media.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de in het eerste lid vermelde vergunningen, de voorwaarden waaronder die kunnen worden verkregen, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken ervan.

§2. De Vlaamse Regering stelt een digitaal frequentieplan op en keurt het goed. Ze bepaalt het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen, met inbegrip van de bijbehorende technische modaliteiten, die geheel of gedeeltelijk zullen worden toegekend aan aanbieders van radio-omroepnetwerken en aan aanbieders van televisieomroepnetwerken.

§3. De vergunning, vermeld in §1, is niet vereist voor de radio- en televisieomroepnetwerken van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Regering stelt aan de openbare omroep de frequentieblokken en frequentiekanalen ter beschikking die de openbare omroep nodig heeft om zijn eigen bestaande omroepprogramma's via zijn radio- en televisieomroepnetwerken door te geven.

Om andere omroepprogramma's dan de eigen bestaande omroepprogramma's door te geven via radio- en televisieomroepnetwerken is vooraf toestemming vereist van de Vlaamse Regering, die daarvoor voorwaarden kan verbinden.

Artikel 135

Om een vergunning als vermeld in artikel 134 te verkrijgen, moet de aanbieder voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijke rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk in de Vlaamse Gemeenschap. De aanbieders van een radio- of televisieomroepnetwerk kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel;
- 2° ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maken tussen de activiteiten in het kader van het aanbieden van het radio- of televisieomroepnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds;
- 4° jaarlijks voor 30 juni aan de Vlaamse Regulator voor de Media een werkingsverslag met vermelding van, in voorkomend geval, het aantal abonnees en van de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders, voorleggen;
- 5° jaarlijks een vergoeding betalen voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen;
- 6° beschikken over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan ter zake voorleggen.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag en de betalingsvoorwaarden van de in het eerste lid, 5°, vermelde jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen.

De Vlaamse Regering kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het netwerk in kwestie, niet-discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 136

De aanbieder van een radio-omroepnetwerk gebruikt de digitale capaciteit van zijn netwerk om radio-omroepprogramma's uit te zenden.

De aanbieder van een televisieomroepnetwerk gebruikt de digitale capaciteit van zijn netwerk om

televisie- of radio-omroepprogramma's uit te zenden.

Artikel 137

§1. Een aanbieder van een radio-omroepnetwerk mag de volgende radio-omroepprogramma's doorgeven:

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de luisteraars in het exploitatiegebied van het radio-omroepnetwerk als de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroepen, waarbij de bepalingen van de erkenningen moeten worden gerespecteerd;
- 3° omroepprogramma's van de radiodiensten die met toepassing van artikel 54 rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 4° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap van België;
- 5° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap;
- 6° mits de Vlaamse Regulator voor de Media, die in dit verband voorwaarden kan opleggen, voorafgaandelijk toestemming verleent, de radio-omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en radiodiensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 138

§1. De aanbieder van een televisieomroepnetwerk mag de volgende omroepprogramma's doorgeven:

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het televisieomroepnetwerk, voor zover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio- en televisieomroepen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 3° omroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten;
- 4° omroepprogramma's van de particuliere omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten;
- 5° omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap;
- 6° mits de Vlaamse Regulator voor de Media, die in dit verband voorwaarden kan opleggen, voorafgaandelijk toestemming verleent, de omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§2. De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of vermelding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 139

Het is een aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk verboden via het radio- of televisieomroepnetwerk andere omroepprogramma's door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van de Vlaamse Regulator voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 140

De Vlaamse Regulator voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de radio- of televisieomroepnetwerken en tussen de hoofdstations om die signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent de Vlaamse Regulator voor de Media de frequenties toe en neemt hij beslissingen met inachtneming van de bepalingen van titel V.

Artikel 141

De Vlaamse Regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de radio- en televisieomroepnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de radio- en televisieomroepnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse Regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 142

De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de radio- en televisieomroepnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan zijn.”.

Artikel 5

In plaats van de artikelen 143 en 144 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, vernietigd bij het arrest nr. 128/2005 van het Arbitragehof van 13 juli 2005, komen de artikelen 143 en 144, die luiden als volgt:

“Artikel 143

De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en de radio- en televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een netwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen, toegekend door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief door de omroep of de radio- of televisiedienst in kwestie op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een netwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen, toegekend door de Vlaamse Regering. Die kennisgeving omvat ten minste de naam van de aanbieder van dat netwerk.

Artikel 144

De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, en de radio- en televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media, kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een satellietomroepnetwerk.

De Vlaamse Regulator voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief door de omroep of de radio- of televisiedienst in kwestie op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een satellietomroepnetwerk. De kennisgeving omvat ten minste de plaats van opstraling van de omroepprogramma's in kwestie en de naam van de aanbieder die deze opstraling verzorgt.”.

Artikel 6

In plaats van de artikelen 145 tot en met 156 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, vernietigd bij het arrest nr. 128/2005 van het Arbitragehof van 13 juli 2005, komen de artikelen 145 tot en met 156, die luiden als volgt:

“Artikel 145

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

- 1° applicatieprogramma-interface, afgekort API: software-interface tussen externe toepassingen, beschikbaar gesteld door omroepen of dienstenleveranciers, en de hulpmiddelen voor digitale televisie- en radio-omroep in de geavanceerde digitale eindapparatuur;
- 2° geavanceerde digitale eindapparatuur: set-top-boxen en geïntegreerde digitale televisietoestel-

len voor de ontvangst van digitale interactieve omroepprogramma's;

- 3° systeem voor voorwaardelijke toegang: elke technische maatregel of regeling waarbij toegang tot een beschermd radio- of televisieomroepprogramma in begrijpelijke vorm afhankelijk wordt gemaakt van een abonnement of een andere vorm van voorafgaande individuele machtiging;
- 4° elektronische programmagids: dienst die bestaat uit het weergeven van het programma-aanbod van omroepen die al dan niet onderscheiden zijn van de aanbieder van de elektronische programmagids, en uit het verschaffen van gehele of gedeeltelijke toegang tot de opgelijste programma's of diensten;
- 5° breedbeeldtelevisieprogramma: programma dat geheel of gedeeltelijk is geproduceerd en gemonteerd om te worden weergegeven in een schermvullend breedbeeldformaat. Het 16:9-formaat geldt als referentiekader voor breedbeeldtelevisieprogramma's.

Artikel 146

De televisieomroepen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten:

- 1° hun uitzendingen verzorgen via een 16:9-systeem dat volledig compatibel is met PAL, als het uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn;
- 2° als het uitzendingen betreft die volledig digitaal zijn, hun uitzendingen verzorgen via een transmissiesysteem dat door een erkende Europese normalisatie-instantie genormaliseerd is.

Artikel 147

Elektronische communicatienetwerken die zijn opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's moeten in staat zijn breedbeeldtelevisieprogramma's door te geven. De aanbieders van kabelnetwerken en van televisieomroepnetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen, moeten die programma's in hetzelfde breedbeeldformaat doorgeven als dat waarin het hen wordt geleverd.

Artikel 148

Elk analoog televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 42 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, namelijk verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Elk digitaal televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 30 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten aan te sluiten en die alle elementen van een digitaal signaal doorlaat, met inbegrip van informatie over interactieve en voorwaardelijk toegankelijke diensten.

Artikel 149

Alle voor de ontvangst van digitale televisiesignalen bestemde apparatuur die in Vlaanderen wordt verkocht, verhuurd of anderszins ter beschikking wordt gesteld, en waarmee digitale televisiesignalen kunnen worden gedecodeerd, moet geschikt zijn om:

- 1° het decoderen van dergelijke signalen mogelijk te maken volgens het gemeenschappelijke Europese coderingsalgoritme dat beheerd wordt door een erkende Europese normalisatie-instantie;
- 2° de signalen weer te geven die ongecodeerd worden uitgezonden mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurder de huurovereenkomst naleeft.

Artikel 150

De aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang maken uitsluitend gebruik van systemen voor voorwaardelijke toegang die de nodige technische mogelijkheden bieden om een goedkope controleoverdracht naar de kabelhoofdstations te verzekeren.

De systemen van voorwaardelijke toegang die op de markt worden geëxploiteerd moeten de nodige

technische mogelijkheden bieden voor een goedkope controleoverdracht. Daarbij wordt de mogelijkheid geboden van volledige controle door aanbieders van kabelnetwerken of van radio- of televisieomroepnetwerken over de diensten, waarbij wordt gebruikgemaakt van dergelijke systemen van voorwaardelijke toegang.

Artikel 151

Alle aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang, ongeacht de wijze van doorgifte, waarvan de omroepen afhangen om potentiële kijkers of luisteraars te kunnen bereiken, moeten:

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aanbieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn, door middel van een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd;
- 2° een gescheiden boekhouding voeren voor hun activiteiten als aanbieders van voorwaardelijke toegang, als zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 152

De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruikmaken van een decoder of van andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de eventuele levering van bijbehorende apparatuur.

Artikel 153

Als de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, moeten zij dat doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze.

De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet afhankelijk maken van voorwaarden waardoor het verboden,

ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het product in kwestie:

- 1° een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere toegangssystemen mogelijk maakt;
- 2° tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, als de licentiehouder zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en de voorwaardelijke toegangssystemen.

Artikel 154

De Vlaamse Regering kan voorwaarden opleggen aan leveranciers van digitale interactieve programma's op digitale interactieve platforms en aan leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur met betrekking tot het gebruik van een open API overeenkomstig de minimumeisen van de relevante normen of specificaties.

De Vlaamse Regering kan voorwaarden opleggen aan de eigenaars van API's die ertoe strekken dat alle nodige informatie ter beschikking gesteld wordt om leveranciers van digitale interactieve programma's ertoe in staat te stellen alle door de API ondersteunde diensten met volledige functionaliteit te leveren.

Artikel 155

De Vlaamse Regering kan voorwaarden opleggen met betrekking tot de installatie van, de toegang tot en de presentatie van elektronische programmagidsen die gebruikt worden in het kader van de digitale omroepprogramma's als dat noodzakelijk is om de toegang van de eindgebruiker te verzekeren tot een aantal duidelijk gespecificeerde digitale omroepprogramma's die beschikbaar zijn in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 156

In het kader van titel VI en titel VII van deze decreten werkt de Vlaamse Regulator voor de Media, voor zover noodzakelijk, samen met de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese

Gemeenschap, met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de regulerende en toezichhoudende instanties in de overige economische sectoren in België.”.

HOOFDSTUK III

Slotbepaling

Artikel 7

Dit decreet treedt in werking op datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 2 van dit decreet. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van artikel 2 nadat het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie, in werking is getreden.

Brussel, 2 maart 2007.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS
